

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คีตตรา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

STAMP

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	คีตรา
โดย	พรประสิทธิ์ ไชยเลิศ
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ ถาวร โกอุดมวิทย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ ถาวร โกอุดมวิทย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ คงวารี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กัญจนา คำโสภี)

59003210 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : รอยสัก, ฤกษ์ประทับ, ร่างกาย

นาย พรประสิทธิ์ ไชยเลิศ: ตีตรา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ถาวร โกอุดมวิทย์

ยุคสมัยของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา วัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาอย่างยาวนาน ความเชื่อที่ข้าพเจ้ากำลังจะกล่าวถึงนั้นคือเรื่อง “รอยสัก” การสักมีจุดกำเนิดจากหลายเชื้อชาติหลายเผ่าพันธุ์ในโลก แต่ละพื้นที่ใช้การสักในการบอกเล่าเรื่องราวที่แตกต่างกัน ส่วนในประเทศไทยการสักได้รับอิทธิพลมาจากสมัยโบราณเรียกเป็นชื่อการสักว่าการสักยันต์ การสักยันต์มีจุดประสงค์ในเรื่องความเชื่อทางไสยศาสตร์ เช่น จะทำให้มีโชคมีลาภ แคล้วคลาดจากภัยอันตรายใด ๆ ที่จะมาสู่ร่างกาย บุคคลที่จะมีสิทธิในการสักได้ต้องเป็นผู้ที่อยู่ในภาวะเบียบและในศีลในธรรม เพราะการสักยันต์ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นแล้วของที่สักไปก็จะเป็นความหมายเหลือทิ้งไว้แค่ร่องรอยที่ร่างกายเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันการสักเกิดจากค่านิยมของคนสมัยใหม่ที่เห็นการสักเป็นเรื่องของความสวยงามบนร่างกายเพียงอย่างเดียว แต่ความสวยงามบนร่างกายนี้กลับถูกผู้อื่นในสังคมกล่าวหาเกี่ยวกับความไม่เหมาะสมทางเรื่องพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง การพนัน ยาเสพติด ที่กล่าวมานั้นเป็นข้อหาที่ผู้มีรอยสักจะถูกโยงเข้าไปเป็นอันดับแรก โดยที่ไม่รู้ว่าบุคคลพวกนี้ต้องทนอยู่กับความรู้สึกแบบนี้ไปอีกนานแค่ไหน

ข้าพเจ้าเป็นอีกหนึ่งคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากเหตุการณ์นี้ ด้วยลักษณะทางกายภาพของข้าพเจ้าก็มีรอยสัก จึงถูกผู้อื่นกล่าวหาและยึดเยียดความคิดเห็นส่วนตัวของบุคคลเหล่านั้นเข้ามาใส่ตัวข้าพเจ้า เปรียบเสมือนการถูกผู้อื่นใช้ข้อความหรือถ้อยคำต่าง ๆ มากดทับให้ติดลงไปบนร่างกายเหมือนการถูกสัก จึงเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบภาพเหมือนจริงและจินตนาการ สร้างสรรค์ด้วยกระบวนการภาพพิมพ์เทคนิคแกะไม้ (Woodcut) โดยใช้ร่างกายของข้าพเจ้าที่ถูกข้อความมากมาย เกิดจากความคิดเห็นของผู้อื่นประทับลงไปยังร่างกายโดยใช้ร่องรอยของการแกะไม้ผสมกับการทับซ้อนน้ำหนักของการพิมพ์ เพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่กำลังประสบอยู่ในขณะนี้

59003210 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : TATTOO STAMP BODY

MR. PORNPRASIT CHAIYALEOT : STAMP THESIS ADVISOR : PROFESSOR THAWORN KO-UDOMVIT

The human period was changed with passing time, culture, tradition and belief which is what human being in very long time ago. The belief that I am about to mention is the "tattoo". It was originated from the belief of many human races in the world. Each races use the tattoo in order to tell the different stories. In Thailand, the tattoo is influenced go back to the antiquity which named that "Sak Yant". It is generally impressed to purpose as the superstition such as having them on one's body can bring a good luck and protecting from all dangers. The person who has the tattoo must comply in a good behavior and moral. If it were otherwise, the tattoo does not mean to anything and leave just trace on the body. Presently, the value of tattoo is a matter by the new generation who agree with the beauty of the body art. Sometimes they was accused in the negative aspects as the symbol of criminality or all vices. Accordingly, the above is the suspicion that those with tattoos are related firstly. Many people do not know that how long do they have to put up with.

I am the another one of the people who get directly effects by this condition. Because my physical appearance has the tattoo, I was accused and impose by the individual opinions. It seem likes the tattoo process, using a shape tool and insert amount of ink into the skin. These thing were also the inspiration to create the thesis "Stamp" by using the woodcut process: realistic. Throughout the relief process and the layers of printmaking, I use my body which was imprint with the other's accusations as the massage to represent as all of my feeling at the time.

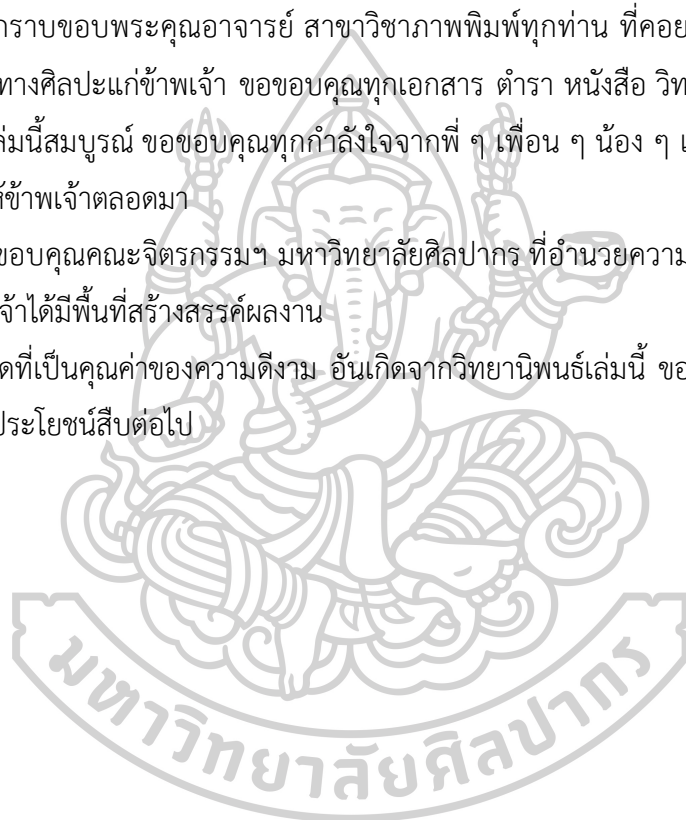
กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณด้วยความกตัญญูต่อบิดา มารดา และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน และชี้แนะสิ่งอันควรต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้า โดยเฉพาะศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์, ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ คงวารี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำชี้แนะที่มีคุณค่ามาพัฒนาผลงานศิลปะให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ สาขาวิชาภาพพิมพ์ทุกท่าน ที่คอยให้คำแนะนำ ความรู้ และประสบการณ์ทางศิลปะแก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณทุกเอกสาร ตำรา หนังสือ วิทยานิพนธ์ทุกเล่มที่มีส่วนให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ ขอขอบคุณทุกกำลังใจจากพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ และคนรัก ที่คอยสนับสนุนเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าตลอดมา

ขอขอบคุณคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่อำนวยความสะดวกด้านสถานที่ทำงาน ศิลปะให้ข้าพเจ้าได้มีพื้นที่สร้างสรรค์ผลงาน

สิ่งใดที่เป็นคุณค่าของความดีงาม อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอจงมีส่วนให้บุคคลทั้งหลายที่ศึกษาได้รับประโยชน์สืบต่อไป

พรประสิทธิ์ ไชยเลิศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ก
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	3
2. ขอบเขตด้านรูปแบบ.....	3
คำนิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2	5
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลทางด้านเนื้อหา	5
สภาพแวดล้อม	5
อิทธิพลทางเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม	6
อิทธิพลทางด้านความเชื่อและความศรัทธา.....	9
1. การสักยันต์ในประเทศไทย.....	9

2. การสักในต่างประเทศ	11
อิทธิพลทางด้านรูปแบบและศิลปกรรม	15
1. Zhang Huan	15
บทที่ 3	19
กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์	19
การศึกษาค้นคว้าข้อมูล	19
การสร้างภาพร่างผลงาน (Sketch)	20
การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์	21
วิธีการและเทคนิคในการสร้างสรรค์	21
1. การเตรียมแม่พิมพ์	22
2. การเตรียมกระดาษ	22
3. การสร้างรูปร่าง ลักษณะผิว ร่องรอย ด้วยการแกะ ขูด เจาะบนผิวแผ่นไม้อัด	22
4. ขั้นตอนการผสมสี	24
5. ขั้นตอนการพิมพ์	24
องค์ประกอบของการสร้างสรรค์	32
แนวทางการวิเคราะห์และพัฒนาผลงาน	34
ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1	34
ระยะที่ 2 ผลงานวิทยานิพนธ์	40
บทที่ 5	47
บทสรุป	47
รายการอ้างอิง	51
ประวัติผู้เขียน	53

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 นายอภิรักษ์ ชัชวานนท์ (เสียไป).....	6
ภาพที่ 2 นายเน วัดดาว	7
ภาพที่ 3 นายเก่ง ลายพราง.....	8
ภาพที่ 4 นายโต่ง คิตตี้.....	8
ภาพที่ 5 นายเย ส้มไม้.....	9
ภาพที่ 6 การสักยันต์ด้วยเหล็กแหลมในประเทศไทย.....	11
ภาพที่ 7 มัมมี่ ถูกค้นพบว่ามีรอยสักตามร่างกาย.....	11
ภาพที่ 8 รูปแบบการสักของประเทศญี่ปุ่น.....	12
ภาพที่ 9 การสักของเหล่ากะลาสีเรือ.....	14
ภาพที่ 10 Huan Zhang, Family Tree, (2000), 396 x 318 cm.....	15
ภาพที่ 11 Rembrandt (Self-Portraits), Oil on canvas (1659)	16
ภาพที่ 12 A Portrait of a Child "Social Victim", Etching 100 X 80 cm (2541).....	17
ภาพที่ 13 วสันต์ สิทธิเขตต์, Life is Fragile, 2015, 60 x 50 cm, Acrylic on canvas.....	18
ภาพที่ 14 การสร้างภาพร่าง (Sketch).....	20
ภาพที่ 15 การใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ในการช่วยปรับแต่งแสงและสี	21
ภาพที่ 16 การยึดแผ่นกระดาษไว้กับแผ่นรองสำหรับวางแม่พิมพ์	23
ภาพที่ 17 การสร้างร่องรอยด้วยวิธีแกะไม้ให้มีลักษณะคล้ายกับการจุด.....	23
ภาพที่ 18 การใช้เกรียงผสมหมึกพิมพ์ให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน	24
ภาพที่ 19 การใช้ลูกกลิ้งยางกลิ้งหมึกพิมพ์บนแท่นหินอ่อน	25
ภาพที่ 20 การใช้ลูกกลิ้งยาง กลิ้งหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์แผ่นไม้อัด	25
ภาพที่ 21 การนำแม่พิมพ์วางลงในตำแหน่งที่กำหนดไว้	26

ภาพที่ 22 การใช้บาเรจ (Baren) ฝนถูหลังแผ่นกระดาษเพื่อให้กระดาษติดกับหมึกพิมพ์	26
ภาพที่ 23 นำแผ่นแม่พิมพ์และกระดาษวางบนแท่นพิมพ์ (Woodcut Press).....	27
ภาพที่ 24 ภาพแสดงขั้นตอนการพิมพ์ในแต่ละแม่พิมพ์และการพิมพ์แทรกสี.....	28
ภาพที่ 25 แม่พิมพ์สกรีนที่ปรากฏภาพดวงตาขนาดเล็ก	29
ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการปาดหมึกพิมพ์สกรีน	29
ภาพที่ 27 ภาพวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	31
ภาพที่ 28 ภาพแท่นพิมพ์สำหรับกระบวนการภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut Press).....	31
ภาพที่ 29 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1	36
ภาพที่ 30 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1	37
ภาพที่ 31 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1	38
ภาพที่ 32 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1	39
ภาพที่ 33 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	41
ภาพที่ 34 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	42
ภาพที่ 35 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	43
ภาพที่ 36 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	44
ภาพที่ 37 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	45
ภาพที่ 38 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	46

บทที่ 1

บทนำ

ยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เปรียบได้กับมนุษย์อย่างพวกเรานั้นย่อมมีความทะยานอยากที่จะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการใช้ชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น คิดค้นและค้นหารูปแบบใหม่ ๆ ที่ช่วยลดทอนเวลาเพื่อความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันให้พัฒนาขึ้น มนุษย์ในปัจจุบันอาจแตกต่างจากมนุษย์ในสมัยก่อนที่ดำเนินชีวิตโดยปราศจากเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น การใช้ไฟฟ้า ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย มีเพียงความเชื่อและความศรัทธาเท่านั้นที่ทำให้มนุษย์เหล่านี้ฟันฝ่าอุปสรรคของการมีชีวิตอยู่ได้ในแต่ละวัน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ถ้าจะกล่าวถึงความเชื่อและความศรัทธา คงจะหนีไม่พ้นเรื่อง "รอยสัก" ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า "Tattoo" เป็นการนำเหล็กแหลมจุ่มหมึกหรือน้ำมันมาทิ่มแทงลงไปบนผิวหนัง ทำให้เกิดอักขระลวดลาย หากใช้หมึกเป็นสีจะเรียกว่า "สักหมึก" และเมื่อใช้น้ำมันจะเรียกว่า "สักน้ำมัน" ประเทศไทยในอดีตนั้นผู้ที่จะมีรอยสักส่วนมากจะได้แก่นักรบ พระ หรือผู้มีชื่อของขลังวิชาอาคมต่าง ๆ การสักที่ว่าจะถูกเรียกกันในกลุ่มคนจำนวนมาก คือการ "สักยันต์" การสักยันต์นั้นมีเรื่องราวที่ถูกบันทึกและสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณแต่จะต่างกันไปตามความเชื่อและวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค ซึ่งในสมัยโบราณนั้นการสักยันต์ก็เพื่อความเชื่อและความศรัทธาเลื่อมใส สร้างขวัญกำลังใจให้มีความเชื่อมั่นเพื่อให้เข้มแข็งมีปาฏิหาริย์ โดยใช้ไสยเวทย์สัมฤทธิ์ผล คือ ยันต์ที่สักไว้บนส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยมีการเสกเป่าอัญเชิญครูบาอาจารย์มาคุ้มครองรักษากำกับไว้ทุกครั้งที่ยันต์

การสักยันต์ผู้สักต้องมีความเคารพศรัทธา เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์และมีคุณธรรมประจำใจ ถ้าหากผู้ที่สักยันต์แล้วไม่อยู่ในศีลธรรมหรือกระทำความผิดในสิ่งต่าง ๆ ที่เคยคุ้มครองก็จะหายไป เหลือไว้แค่รอยสักที่ติดอยู่บนร่างกายอย่างเดียว เปรียบได้ว่าวัฒนธรรมการสักลายกำเนิดมาเป็นพัน ๆ ปีเห็นจะได้ ทุกประเทศย่อมมีชนเผ่าที่มีอารยธรรมและขนบธรรมเนียมที่แตกต่างกันออกไป ลายสักที่เกิดขึ้นจากชาวเผ่าหรือชาวพื้นเมืองจึงมีลักษณะเฉพาะที่สามารถบอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแบ่งชั้นวรรณะ ทาสหรืออาชญากร ในบางพื้นที่ก็ปรากฏการใช้ลายสักเพื่อแบ่งแยกสำหรับความเป็นเพศฆาตและสัปเหร่อ รวมไปถึงในบางชนเผ่าใช้วิธีการสักนี้ให้กับครอบครัวของตัวเอง เพื่อแสดงออกถึงการแบ่งแยกอำนาจ ญาติพี่น้อง ต้นตระกูล หรือหัวหน้าของชนเผ่า นั้น ๆ

การสักรายจึงได้กลายเป็นประเพณีของทุกประเทศไปโดยปริยาย ซึ่งนักโบราณคดีพยายามค้นคว้าหาจุดกำเนิดที่แท้จริงว่าชนชาติหรือเผ่าพันธุ์ใดคือผู้ริเริ่มและก่อร่างเป็นวัฒนธรรมของการสักรายนี้ แต่ก็ยังไม่ มีผู้ใดสามารถระบุได้แน่ชัดว่าชนกลุ่มแรกที่เริ่มต้นการสักรายเกิดขึ้นมาจากที่ใด

ความมุ่งหมายของการศึกษา

วัฒนธรรมของการสักรายได้ถูกส่งต่อจากอดีตเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อความศรัทธาของการสักราย หรือการสลักอักขระไปบนร่างกายของชาวพื้นเมืองนั้นยังคงถูกพบเห็นได้อยู่ในสมัยนี้ แต่ด้วยยุคสมัยที่ได้เปลี่ยนแปลงไป วัฒนธรรมของการสักรายจึงได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย และการสักรายก็ยังคงปรากฏอยู่ตามร่างกายของผู้คนแต่อาจมีความเปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบ อักขระและความหมายของข้อความที่เป็นรูปแบบใหม่ และมีลักษณะที่มีความเป็นความร่วมมือสมัยมากขึ้น

เมื่อระยะเวลาได้เคลื่อนผ่านไปจุดประสงค์ของการสักรายของก็ได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย จึงทำให้ทัศนคติของคนในสังคมต่อรอยสักได้เปลี่ยนไป ในขณะที่คนในสมัยปัจจุบันมีความเชื่อในเรื่องรอยสักว่ามันคือศิลปะบนเรือนร่างและข้าพเจ้าก็มีทัศนคติต่อรอยสักแบบนั้นเช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่ข้าพเจ้ากลับได้รับคือการกล่าวหา กล่าวโทษจากบุคคลในสังคมได้พยายามจัดให้อยู่ในกลุ่มบุคคลที่ไม่ควรเข้าใกล้ น่ากลัว ไม่ปลอดภัย ด้วยคำพูดเชิงดูถูก ดูหมิ่น และประชดประชัน บ่อยครั้งที่บ่นถ้อยคำรุนแรง คำด่า คำเหยียด คำประณาม สื่อถึงความแค้น ความเลว ความผิดพลาด ซึ่งถ้อยคำเหล่านี้มันไม่ใช่คำที่จารึกบนเรือนร่างของผู้ที่จริง ๆ แต่มันเป็นการจารึกที่ติดค้างอยู่ในใจโดยเป็นคำพูด คำด่าในยุคสมัยปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงได้นำคำเหล่านี้มาจารึกลงบนใบหน้าและร่างกายของข้าพเจ้าที่ปรากฏในผลงาน เพื่อสร้างความหมายสื่อถึงการเปรียบเทียบ เสมือนการถูกตีตรา ถูกประณาม ที่ไม่อาจจะลบทิ้งไปจากความรู้สึกได้ และเพื่อสร้างบทสนทนาโต้ตอบกับบุคคลในสังคม ที่ให้คุณค่ามนุษย์แค่เพียงรูปลักษณ์ภายนอก

อีกทั้งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ชุดนี้ เป็นความต้องการที่จะบอกกล่าวให้สังคมได้รับรู้ถึงสิ่งที่ถูกประณาม ถูกตีตราเหล่านี้ ที่อาจไม่ใช่ความเป็นจริงของกลุ่มคนจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป บางครั้งสังคมควรจะให้ภัยกับคนที่มิชอบบพร่องจากการกระทำที่ไม่ได้ตั้งใจ

อาจเปรียบเทียบได้ว่าผลงานจิตรกรรมที่ถูกสร้างขึ้นบนผืนผ้าใบ สามารถสะท้อนตัวตนของผู้สร้างได้เป็นอย่างดี จะได้รับการยอมรับจากสังคมหรือไม่ขึ้นอยู่กับบริบทของผู้สร้างจิตรกรรมนั้น คงอยู่ในที่ที่เหมาะสมของมันไม่ว่าจะเป็นพิพิธภัณฑ์ โรงแรม การประดับตกแต่งบ้านหรือในห้องเก็บของแต่ไม่อาจเคลื่อนที่ไปมาบนพื้นที่ต่าง ๆ ได้ ซึ่งแตกต่างจากจิตรกรรมปรากฏบนเรือนร่างของมนุษย์ (รอยสัก) เป็นประหนึ่งรูปลักษณ์ที่สามารถสะท้อนตัวตนของคนคนนั้น และมันจะติดตามเราไปทุกขณะอย่างก้าว ไม่ว่าจะรูปแบบที่ปรากฏอยู่บนเรือนร่างที่ถูกสักจะเป็นผลงานของศิลปินชื่อดัง พระ

เกจิอาจารย์ หรือความศีกะตนเองของตอนที่อยากเป็นจุดสนใจ ต่างถูกมองในมิติที่มีความแตกต่างกัน จากกลุ่มบุคคลในสังคมที่แตกต่างทัศนคติ ต่างประเพณีและวัฒนธรรม จนบางครั้งในบางพื้นที่ บางประเทศ รอยสักก็มักสร้างปัญหาและเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตในบริบทที่แตกต่างกัน

สมมติฐานของการศึกษา

การสร้างสรรคผลงานภาพพิมพ์บนพื้นระนาบ 2 มิติ ที่มุ่งสะท้อนเนื้อหา ความคิด มุมมอง ในแง่มุมผ่านเรื่องราวของการถูกกล่าวหาจากผู้คนในสังคม ที่ยึดยึดความคิดเห็นส่วนตัวต่อร่องรอยการสักของข้าพเจ้า ซึ่งเปรียบเสมือนการนำเอาความคิดเห็น คำตำ คำประณามของผู้อื่นเข้ามาประทับไว้บนร่างกาย และถ้อยคำเหล่านี้จะติดตัวไปเหมือนรอยสักที่ไม่อาจจะลบออกได้ โดยใช้กระบวนการสร้างสรรคผลงานผ่านทางเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) เพื่อแสดงออกถึงร่องรอยของการถูกกดทับ สร้างความกดดัน ผ่านการสร้างสรรคศิลปะรูปแบบเหมือนจริงที่เป็นเอกลักษณ์และแนวทางในรูปแบบเฉพาะตน

ขอบเขตของการศึกษา

ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา ความคิด มุมมอง และรูปแบบผลงานดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างสรรคผลงานภาพพิมพ์บนพื้นระนาบ 2 มิติ ที่สะท้อนเนื้อหาของการถูกกล่าวหาของผู้คนในสังคมที่ยึดยึดทัศนคติส่วนตัวต่อรอยสักบนเรือนร่างของข้าพเจ้า เสมือนการถูกความคิดเห็นเหล่านั้นประทับติดตัวข้าพเจ้าไว้เช่นเดียวกับรอยสักที่ไม่อาจจะลบออกได้ ผสมผสานการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมขึ้นมาใหม่ เพื่อช่วยเน้นรูปทรงให้มีลักษณะที่โดดเด่นชัดเจน อย่างตรงไปตรงมา

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ

การสร้างสรรคผลงานภาพพิมพ์บนพื้นระนาบ 2 มิติ รูปแบบเหมือนจริงและใช้รูปแบบการจินตนาการผ่านทางเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้แทรกสี (Woodcut) เพื่อแสดงออกถึงร่องรอยการถูกกดทับผ่านภาพเรือนร่างและใบหน้าของตน รูปแบบเหมือนจริงที่มีลักษณะการแกะไม้ตามแบบเฉพาะตน

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

ทางด้าน การแสดงออกด้วยเทคนิควิธีการหลักผ่านเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) ในรูปทรงหลักด้วยวิธีการพิมพ์ทับซ้อนหลากหลายสี หลากหลายแม่พิมพ์ และผสมผสานเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) บริเวณพื้นฉากหลังที่ปรากฏเป็นภาพของดวงตามากมาย แสดงออกถึงการจ้องมองจากผู้อื่นในสังคม

คำนิยามศัพท์

Aesthetic	สุนทรียะ, ความงาม
Believe	ความเชื่อความศรัทธา
Culture	วัฒนธรรม
Compare	การถูกเปรียบเทียบ
Civilization	อารยธรรม
Emotion	อารมณ์
Effect	ผลกระทบ
Felling	ความรู้สึก รับรู้ สัมผัส
Labeling	การตีตรา
Physical	ลักษณะทางกายภาพ
Printmaking	ศิลปะภาพพิมพ์
Stamp	การประทับ
Tattoo	การนำเหล็กแหลมจุ่มหมึกหรือน้ำมันมาทิ่มแทงลงไปทีผิวหนังให้ เกิดอักขระลวดลาย
Woodcut	ภาพพิมพ์แกะไม้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านั้นได้รับอิทธิพลจากหลากหลายด้านเพื่อแสดงออกถึงจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสู่พัฒนาการของความคิด ต่อยอดกลั่นกรองกลายเป็นแรงบันดาลใจสู่กระบวนการสร้างสรรค์ โดยแบ่งลักษณะข้อมูลของอิทธิพลทางด้านเนื้อหา อิทธิพลทางด้านรูปแบบ และอิทธิพลทางด้านเทคนิควิธีการดังต่อไปนี้

อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

สภาพแวดล้อม

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจนั้น เป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับคนที่มีรอยสักในสมัยนี้ ถือว่าเป็นเรื่องง่ายมากที่เราจะได้พบเห็นคนพวกนี้อยู่มากมายในสังคมปัจจุบัน ซึ่งแนวทางในการสักของแต่ละบุคคลก็จะมีแตกต่างกันออกไป บางคนสักเพราะความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง บางคนสักเพราะเป็นแฟชั่นตามกระแสนิยมหรือตามความทันสมัย แต่ก็จะมีบางคน บางกลุ่ม สักเพื่อบันทึกหรือจดจำเรื่องราวความประทับใจในชีวิตที่ผ่านมา เพื่อเป็นเครื่องย้ำเตือนถึงเรื่องราวเหล่านั้น วัฒนธรรมการสักจึงมีรูปแบบที่หลากหลายแล้วแต่มุมมองของแต่ละบุคคล ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรงกับตัวข้าพเจ้านั้น คงจะหนีไม่พ้นเรื่องการถูกมองจากผู้ใหญ่ในสังคมที่มองการสักนั้นเป็นเรื่องที่ผิดด้วยความไม่สุภาพ ดูสกปรก ดูเกรและก้าวร้าว ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว มันไม่มีอะไรสามารถใช้วัดความเป็นคนดีหรือไม่ดีเพียงแค่การสักลายบนเรือนร่าง เพราะการที่เราจะตัดสินใครคนใดคนหนึ่งจากภายนอกนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกไม่ควร การที่จะตัดสินบุคคลได้นั้นควรจะต้องรู้ว่าเขาเป็นคนแบบไหน ทำอะไรได้บ้าง นิสัยเป็นยังไง มีมารยาทแบบไหน มีความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนหรือไม่ คำถามเหล่านี้มักเกิดขึ้นเป็นคำถามแรก ๆ ในความคิดของบุคคลภายนอกต่อคนที่มีรอยสัก ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วหากทุกคนเปิดใจยอมรับจะรับรู้ได้ว่าคนที่เขามีรอยสักก็คือมนุษย์คนหนึ่งที่ใช้ชีวิตเหมือนทุกคนในสังคม ต้องการงานเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองและคนในครอบครัว ต้องการมีสังคมเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี ต้องการความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อตนเองและผู้อื่น โดยที่ข้าพเจ้ามีความคาดหวังว่าในอนาคตอันใกล้ การสักลายจะถูกยอมรับมากขึ้นจากกลุ่มคนในสังคม เนื่องจากในปัจจุบันกระแสความนิยมของการสักลายมีเพิ่มสูงมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากกลุ่มบุคคลที่เป็นบุคคลสาธารณะ กลุ่มบุคคลที่โด่งดัง ดารา นักกีฬา ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ประสบความสำเร็จ

ในชีวิต ร่ำรวย ที่สำคัญสังคมมักให้การยอมรับในความสามารถมากกว่ารอยสักที่ปรากฏบนเรือนร่าง และรอยสักที่ปรากฏบนเรือนร่างของพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งในทางตรงกันข้ามพวกเขาเหล่านั้นยังได้กลายเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนยุคใหม่ได้อย่างน่าสนใจ

อีกทั้งประเด็นที่ข้าพเจ้ามีความมุ่งหมายต้องการสื่อถึงเรื่องการได้เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่อีกหนึ่งความคิดซึ่งก็ยอมรับว่าเพราะเหตุใดการที่คนมีรอยสักถูกพูดถึงในเรื่องที่ไม่ดี พูดถึงแต่ในด้านลบ เพราะด้วยสื่อสังคมในสมัยใหม่นี้ มีการเผยแพร่เรื่องราวการกระทำผิดต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทะเลาะวิวาทกันตามที่สาธารณะและในสถานบันเทิง คดีความเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดที่ค่อนข้างโด่งดังมากในสังคมออนไลน์ และสุดท้ายคงหนีไม่พ้นเรื่องการลักทรัพย์หรือการก่ออาชญากรรมแก่ผู้อื่นจนถึงชีวิต ทุกคดีที่เกิดขึ้นต้องมีผู้ที่มีรอยสักรวมอยู่ด้วยทุกครั้ง จึงไม่แปลกใจว่าทำไมผู้ที่มีรอยสักถึงโดนผู้คนในสังคมตีความจำกัดเฉพาะ ถึงความน่าเชื่อถือและถูกมองว่าเป็นคนกระทำผิดในทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม

อิทธิพลทางเนื้อหาจากสภาพแวดล้อม

ภาพที่ 1 นายอภิรักษ์ ชัชอนนธ์ (เสี่ยโป้)

เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/news/6228370/>

ถ้าพูดถึงบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งในสังคมวัยรุ่นและสังคมสื่อออนไลน์ คงจะต้องกล่าวถึงบุคคลคนนี้ นายอภิรักษ์ ชัชอนนธ์ หรือชื่อในวงการที่ทุกคนรู้จัก “เสี่ยโป้ อานนธ์” เสี่ยโป้ได้เปิดเผยตัวตนครั้งแรกจากการลงคลิปวิดีโอตัวเองผ่านช่องทางออนไลน์ส่วนตัว เนื้อหาในวิดีโอคือการประกาศให้ทุกคนรู้ว่าเขาคือใคร อยู่ที่ใด และต้องการทำประลองกับผู้ที่ป็นนักเลงจากทั่วสารทิศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและความไม่เกรงกลัวต่อสิ่งใด เสี่ยโป้เริ่มมีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากบุคลิกภาพของเขามที่มีรอยสักทั้งตัว แถมตัวเสี่ยโป้เองก็ได้เข้าไปพัวพันกับเรื่องการกระทำผิดใน

รูปแบบต่าง ๆ เช่น การทะเลาะวิวาท การพนัน ยาเสพติดและอาวุธเถื่อนทั้งหลาย และนี่คือการแจ้งเกิดของเสี่ยโป้แบบเต็มตัว และมีคนติดตามชีวิตของเขาในโลกโซเชียลมีเดียมากกว่าหนึ่งแสนคน จนถูกสังคมตั้งคำถามว่าคนแบบนี้เหมาะสมแล้วหรือที่จะเป็นตัวอย่างให้กับคนรุ่นใหม่ การกระทำของเสี่ยโป้มีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นในทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย มองเขาเป็นต้นแบบและอยากจะเป็นแบบเขา แต่อีกมุมหนึ่งของเสี่ยโป้เอง ก็ได้ทำประโยชน์ให้สังคมโดยการบริจาคเงินส่วนตัวไปช่วยน้ำท่วมที่ภาคใต้ และตัวเสี่ยโป้เองก็ได้ลงพื้นที่แจกข้าวของให้กับชาวบ้านผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นด้วยตัวเอง ถึงตัวเสี่ยโป้เองจะถูกสังคมตราหน้าว่าเค้าเป็นคนไม่ดีก็จริง แต่ในความไม่ดีก็ยังมีด้านที่ดีอยู่บ้างขึ้นอยู่กับมุมมองและทัศนคติของแต่ละตัวบุคคล

ภาพที่ 2 นายเน วัดดาว

เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://baabin.com/general/56526>

ชื่อเสียงของเน วัดดาว โด่งดังจากการทำคลิปทำดีทำต่อยกับ “แอล โอรส” ซึ่งทั้งคู่เคยอยู่แก๊งโอรสมาก่อน ก่อนที่จะแตกคอกันเอง ซึ่งคลิปของพวกเขาถูกแชร์กันอย่างมากในโลกออนไลน์ และเมื่อลองเข้าไปดูในสังคมออนไลน์แล้วก็พบว่ามีคนติดตามเยอะพอสมควร ซึ่งเนได้อัปเดตคลิปบันทึกเรื่องราวประจำวันของตนและแฝงคำคมไว้ให้พวกที่ติดตามเขาได้รับชม ส่วนที่มาของคำว่า “วัดดาว” เป็นเพราะ เน อาศัยอยู่ใกล้ “วัดดาวดิงซาราม” นั่นเอง

ภาพที่ 3 นายแก่ง ลายพราง

เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก https://pantip.com/topic/35470797*0

แก่ง ลายพราง หรือชื่อจริงว่านายปัญญา ยิ้มอำไพ เนทไอดอลขวัญใจเด็กยุคใหม่ ที่มาของชื่อ ลายพราง ซึ่งก็มาจากรอยสักที่เต็มไปทั่วทั้งร่างกาย นายแก่งโด่งดังมากจนได้รับบทบาทในภาพยนตร์ไทยหลายต่อหลายเรื่อง ชีวิตของเขาดีขึ้นเรื่อย ๆ มีทั้งงาน มีชื่อเสียง เงินทอง แต่สุดท้ายแล้วชีวิตของ นายแก่งก็กลับไปสู่จุดเริ่มต้น นายแก่งกลับไปติดคุกในคดีที่ก่อขึ้นใหม่หลายคดี ทั้งเรื่องทะเลาะวิวาท การพนันและยาเสพติด

ภาพที่ 4 นายโด่ง คิตตี้

เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://pantip.com/topic/35470797>

เป็นขวัญใจวัยรุ่นในยุคสมัยนี้ก็ได้ นายโด่งไม่ได้มีชื่อเสียงมาจากการทะเลาะวิวาท หรือเรื่องยาเสพติดแต่อย่างใด เขามีชื่อเสียงมาจากรอยสักที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของเขาเป็นภาพการ์ตูนรูปแมวที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก คิตตี้ (Kitty) ถึงรูปลักษณะของโด่งจะดูเข้าข่ายคล้ายผู้กระทำความผิด แต่ความความน่ารักของลายสักและวิถีการใช้ชีวิตที่โด่งมักนำเสนอในโลกออนไลน์นั้น ทำให้มีผู้ติดตามโด่ง คิตตี้ ในสังคมออนไลน์มากมายหลายหมื่นคน

ภาพที่ 5 นายเย สโม้ค

เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://pepperr.net/th/articles/49493>

เด็กหนุ่มจากเมืองสองแคว พิษณุโลก มีนามว่า “เย สโม้ค” เขาได้เปิดตัวจากการรีวิวสินค้าลดน้ำหนักยี่ห้อหนึ่ง โดยได้เลือกนำเสนอด้วยวิธีการเต้นเอวพลั่ววาดลวดลาย อีกทั้งเมื่อได้ผสมผสานกับหน้าตาที่แปลกประหลาดมีเอกลักษณ์จนมีการแชร์อย่างต่อเนื่องในโลกออนไลน์อย่างกระหน่ำ ในคืนนั้นเองมีผู้ชมการนำเสนอสินค้านั้นเพียงแค่อินเดียเป็นล้านกว่าวิว ทำให้เขามีชื่อเสียงจากการขายของและมีเอกลักษณ์จากรอยสักที่แตกต่างจากผู้อื่น

อิทธิพลทางด้านความเชื่อและความศรัทธา

1. การสักยันต์ในประเทศไทย

ในประเทศไทยนั้นมีวัดมากมายที่จะสามารถเข้าพิธีเพื่อสักยันต์อันศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่ว่าพระสงฆ์ทุกองค์จะสามารถลงอักขระให้ได้ พระสงฆ์ที่ลงอักขระหรือสักให้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างชำนาญการแล้วจึงจะสามารถสักยันต์ให้ได้ เนื่องจากไม่ใช่เพียงแค่ศิลปะในการสักเท่านั้น การสักยันต์จะต้องมีการสวดมนต์หรือท่องคาถาไปพร้อม ๆ กัน กล่าวคือ ในขณะที่มือกระทำการสัก ปากก็

ห้องมนต์ไปด้วยอย่างพร้อมเพรียงกัน ส่วนหมึกที่ใช้ในการสักเป็นหมึกที่ผสมขึ้นมาพิเศษ รู้เฉพาะอาจารย์ที่สืบทอดมาจากรุ่นสู่รุ่นเท่านั้น ส่วนความศักดิ์สิทธิ์ของการสักยันต์ ประเด็นที่มีความน่าสนใจก็คือประวัติความเป็นมาของการสักยันต์ แต่ก็ยังมีวิธีต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปในการสักยันต์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์ที่ใช้ เพราะฉะนั้นการสักยันต์นั้นจึงมีทั้งขาวและดำ หรือพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือมีทั้งเวทมนต์ดีและไม่ดีที่สามารถใช้ในการสักยันต์ พระสงฆ์และอาจารย์ (ผู้ชำนาญการสักยันต์แต่ไม่ใช่พระ) จะใช้วิธีปฏิบัติหรือการใช้บทสวดที่แตกต่างกัน

ศิลปะการสักยันต์ในเอเชียมีต้นกำเนิดมาจากกัมพูชา โดยการสักยันต์นั้นได้เริ่มมาจากเมืองโบราณที่ชื่อว่า นครวัด และคงอยู่มานานมากกว่า 1,000 ปีแล้ว สัญลักษณ์ที่ใช้เขียนหรือสักยันต์จะเป็นภาษาขอมโบราณและภาษาบาลีพุทธพระคัมภีร์ที่ได้รับการรับรองแล้ว ตัวอักษรที่ใช้ในการสักยันต์จะมีความพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่เรียกว่า อักษรอักษรา

ยันต์ (เป็นคำที่ใช้เรียกรอยสัก) มีต้นกำเนิดมาจากฮินดูและถูกประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องและผสมผสานกับเวทมนตร์หรือไสยศาสตร์ เพื่อนำไปใช้เป็นตัวแทนของพระเจ้าสืบทอดมามากกว่า 1,000 ปี รูปแบบของการสักยันต์ส่วนมากมักจะใช้เป็นรูปทรงเรขาคณิต ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเรียบง่าย และการสักยันต์จะปราศจาก 3 อย่างที่แยกจากกันไม่ได้ คือ ยันตรา ตัวหนังสือบาลี และเวทมนตร์ที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกง่าย ๆ คือคาถาที่พระอาจารย์ใช้ท่องเวลาลงอักษร

การสักยันต์เป็นที่นิยมมากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกัมพูชา ประเทศไทย และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศที่กล่าวมาข้างต้นนั้นรวมถึงประเทศไทยจะมีประเพณีเกี่ยวกับการสักยันต์ เป็นการสักด้วยวัตถุประสงค์หลัก คือ การต่อสู้ การสู้รบและเพื่อป้องกันตัวเอง แต่สมัยก่อนผู้หญิงส่วนน้อยมากจะมีรอยสัก ในสมัยก่อนนั้นนักรบจะมีรอยสักและข้อความที่ไม่สามารถมองเห็นได้ที่หน้าอก หลัง และแขน ยันต์ที่สักนั้นจะช่วยเพิ่มกำลังให้แข็งแกร่งขึ้นและอดทน อีกทั้งยังช่วยป้องกันการได้รับบาดเจ็บจากการสู้รบ อีกทั้งยังป้องกันความพ่ายแพ้หรือเสียชีวิต¹

¹ ประวัติความเป็นมาของการสักยันต์ ต้นกำเนิดและการเผยแพร่กระจายของการสักยันต์," เข้าถึงเมื่อ 23 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก www.sakyant.net/history-sakyant.php.

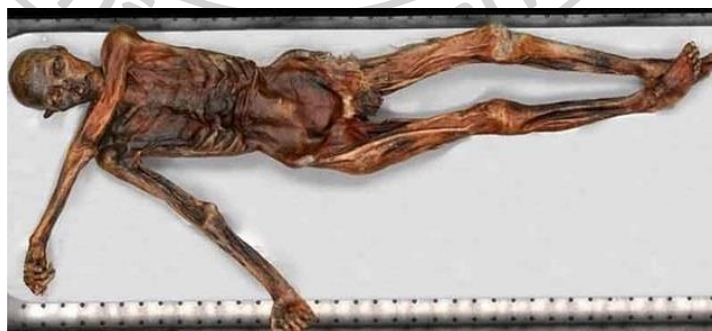

ภาพที่ 6 การสักยันต์ด้วยเหล็กแหลมในประเทศไทย

เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/horoscope/89869/>

2. การสักในต่างประเทศ

การค้นพบศพของพระชาวอียิปต์ในหลุมฝังศพที่มีลักษณะของมัมมี่ ซึ่งมีอายุประมาณ 2,000 ปี ก่อนคริสตกาล มีรอยสักเป็นเส้นขนาน 2 เส้นที่ท้อง ซึ่งนักวิชาการเชื่อกันว่าชาวอียิปต์ที่มีอาชีพ นักร้อง นักเต้นรำ จะสักสัญลักษณ์ของเบส (Bes) ซึ่งหมายถึงผู้คุ้มครองที่ศักดิ์สิทธิ์ คำว่าแทททู (Tattoo) ซึ่งแปลว่า รอยสัก ในภาษาอังกฤษ มาจากคำศัพท์ Tatan เป็นภาษาตาฮีเตียน แปลว่า รอยสักจึงสันนิษฐานได้ว่า ชาวตะวันตกรู้จักการสักมาจากชาวตาฮีเตียนซึ่งเป็นชาวเกาะในยุคที่พวกเขาได้ออกเดินเรือไปยังที่ต่าง ๆ เมื่อช่วงศตวรรษที่ 15 – 16 นี้เอง อย่างไรก็ตามนักโบราณคดีสันนิษฐานว่าการสักได้มีมาก่อนแล้วตั้งแต่สมัย 8,000 ปีล่วงมาแล้ว ทั้งนี้โดยอาศัยหลักฐานที่ขุดค้นได้จากหลุมฝังศพโบราณ

ภาพที่ 7 มัมมี่ ถูกค้นพบว่ามีรอยสักตามร่างกาย

เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://wtfintheworld.com/2018/08/17/10-facts-of-tattoo-7485/>

ในยุคประวัติศาสตร์กลุ่มชาวบริตันกอลส์เยอรมันและกรีก ซึ่งเป็นชาวยุโรปในสมัยโบราณต่างนิยมประเพณีการสักมาเป็นเวลาช้านานจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้ระบุไว้ว่า เฮอร์โอดตุส (Herodotus) นักปราชญ์ชาวกรีกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งประวัติศาสตร์ซึ่งมีชีวิตอยู่ในระหว่างก่อนคริสต์ศักราช 484 – 452 เป็นผู้บันทึกเกี่ยวกับการสักไว้ว่าจารบุรุษในสมัยโบราณเมื่อเข้าไปสืบความลับของฝ่ายข้าศึกต้องโกนศีรษะแล้วสักข้อความที่เป็นความลับลงที่กลางศีรษะปล่อยให้ผมยาวแล้วจึงลอบเดินทางกลับไปหาฝ่ายตน เมื่อกลับไปถึงและโกนผมออกจึงอ่านข้อความได้ วิธีนี้จะช่วยให้จารบุรุษนำความลับของข้าศึกกลับไปยังฝ่ายตนได้จากหลักฐานดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าการสักมีมาก่อนคริสต์กาลเป็นเวลาช้านานแล้ว

ญี่ปุ่นนับได้ว่ามีฝีมือในการสักมากเป็นเวลาถึง 500 ปีก่อนคริสตกาล แต่ฝีมือการสักของญี่ปุ่นเพิ่งเป็นที่ปรากฏแก่สายตาของชาวโลกเมื่อกลางศตวรรษที่ 18 นี้เอง ที่เป็นเช่นนี้เพราะก่อนหน้านี้ญี่ปุ่นปิดประเทศ ไม่อนุญาตให้มีการติดต่อกับประเทศอื่น ต่อเมื่อญี่ปุ่นเปิดประเทศแล้วฝีมือการสักของญี่ปุ่นก็ถูกเผยแพร่ไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ในคริสต์ศักราช 787 ทางศาสนาได้ห้ามมิให้คริสต์ศาสนิกชนในยุโรปสักอย่างเด็ดขาด โดยอ้างว่าการสักทำให้ร่างกายมัวหมองเป็นราศี ปราศจากความบริสุทธิ์ผุดผ่อง อันเป็นที่ไม่พึงประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นยุคที่ประวัติศาสตร์เรียกว่ายุคมืดและยุคกลางคริสต์ศาสนากำลังเฟื่องฟู การสักในทวีปยุโรปจึงอยู่ในช่วงที่ซบเซาตั้งแต่บัดนั้นมา²

ภาพที่ 8 รูปแบบการสักของประเทศญี่ปุ่น

เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน, เข้าถึงได้จาก <https://rabbitfinance.com/blog/รอยสักญี่ปุ่น>

² ประเทิน มหาจันทร์, ศิลปะการสักลาย (กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2549).

ต่อมาในศตวรรษที่ 15 และ 16 อันเป็นช่วงเวลาที่ชาวยุโรปแล่นเรือออกไปแสวงหาดินแดนใหม่ในทวีปอื่น ในช่วงเวลานี้ได้มีการค้นพบทวีปอเมริกา และการแล่นเรือออกไปยังดินแดนต่าง ๆ ทำให้นักเดินเรือได้นำความรู้เกี่ยวกับการสักกลับมาเผยแพร่ในทวีปยุโรปอีกครั้งหนึ่ง เช่นในปีคริสต์ศักราช 1593 กัปตัน จอห์น สมิธ ซึ่งเป็นหนึ่งในนักสำรวจ ได้เดินทางไปเยือนทวีปอเมริกาและได้พบกับชาวอินเดียนแดง ซึ่งเป็นชาวพื้นเมืองของอเมริกาที่มีลายสักทั้งตัว ลวดลายที่สักเป็นภาพที่สวยงามเป็นที่ประทับใจของกัปตัน จอห์น สมิธ เป็นอย่างยิ่ง กัปตันและลูกเรือจึงทำความสนิทสนมกับอินเดียนแดงชาวพื้นเมืองและขอให้สักให้ด้วย หลังจากนั้นกัปตัน จอห์น สมิธ จึงได้นำการสักกลับไปเผยแพร่ยังทวีปยุโรป และได้นำช่างสักชาวอินเดียนแดงจากอเมริกาคลับไปยังยุโรปด้วย นับแต่นั้นมาศิลปะการสักจึงได้รับความสนใจ และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจากชาวยุโรปอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้ชบเซามาเป็นเวลานาน

ในศตวรรษที่ 19 การสักเป็นที่นิยมแพร่หลายในยุโรปทั้งในหมู่คนสามัญทั่วไปและพวกขุนนางคนชั้นสูงรวมไปถึงพระเจ้าแผ่นดินด้วย พระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 7 ของอังกฤษเป็นผู้นิยมการสักเป็นอย่างมาก ทำให้มีผู้นิยมทำตามและทำให้กรุงลอนดอนเต็มไปด้วยร้านสัก ร้านที่มีชื่อเสียงที่สุดได้แก่ร้านแฮมแมนในกรุงลอนดอน ส่วนในประเทศเดนมาร์ก พระเจ้าเฟรเดอริกที่ทรงนิยมการสักเป็นอันมาก นอกจากนั้นบุคคลสำคัญต่าง ๆ ก็นิยมการสัก เช่น จอมพลมอนตโกเมอรีของอังกฤษ เลดี แรนดอล์ฟเชอร์ซิล มารดาของเซอร์วินสตัน เชอร์ชิล เป็นต้น เมื่อมีผู้นิยมการสักมากขึ้นช่างสักมีจำนวนจำกัดทำให้การให้บริการไม่เพียงพอ จึงมีผู้จัดตั้งโรงเรียนสอนการสักขึ้นโดยในปีคริสต์ศักราช 1890 แซมมวล เอฟ. โอเรลลี (Samuel F. O' Reilly) ได้ตั้งตัวขึ้นเป็นศาสตราจารย์ตั้งโรงเรียนสอนการสักขึ้นเป็นครั้งแรก ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะได้รับตำแหน่งอาจารย์จากโรงเรียนแห่งนี้ด้วย ในปีคริสต์ศักราช 1891 นายทอมไรลีย์ (Tom Riley) ผู้มีอาชีพในทางช่างกลได้ประดิษฐ์เข็มสักไฟฟ้าแบบใหม่ขึ้นเป็นเครื่องแรก ซึ่งมีชื่อว่าเครื่องสักไฟฟ้า (Electric Tattooing Machine) เข็มสักรูปแบบนี้จึงใช้สักกันจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ ไรลีย์ ยังได้คิดสูตรผสมสีสำหรับสักขึ้นโดยเฉพาะ สีพิเศษที่ใช้สักนี้มีชื่อว่า Anti septic Colour ซึ่งสีชนิดนี้เมื่อใช้ในการสักแล้วจะไม่เกิดการอักเสบแก่แผลสักในภายหลัง

ในปีคริสต์ศักราช 1870 นาย พี. ที. บาร์นัม ได้พบกับชาวกรีกคนหนึ่งชื่อ จอร์จิ อูสคอนสแตนติน ซึ่งมาจากประเทศอัลบาเนีย ชายผู้มีลายสักเต็มไปทั้งตัว สถานที่สักได้แก่ประเทศพม่า ซึ่งเป็นดินแดนที่มีความชำนาญในการสักแห่งหนึ่ง รูปที่สักทั้งหมดในตัวของชายผู้นี้มีถึง 388 รูป เฉพาะที่หน้าท้องกับสะโพกทั้งสองข้างมีรูปที่สักถึง 52 รูป นายบาร์นัม เรียกชายผู้นี้ว่ามนุษย์สักแห่งพม่า และนำไปแสดงในฐานะมนุษย์ประหลาด ทำให้มีรายได้จากการเก็บค่าเข้าชมเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้คณะละครสัตว์ใหญ่ ๆ จึงเลียนแบบโดยหามมนุษย์สักมาแสดงในฐานะมนุษย์ประหลาดร่วมอยู่ในคณะด้วย ส่วนนักจิตวิทยาและนักอาชญาวิทยามีความเชื่อว่าในหมู่ชนชาติต่าง ๆ ที่เจริญแล้วและที่

นิยมการสักนั้น ผู้สักร้อยละ 90 เป็นผู้ที่มีความตั้งใจผิดปกติหรือไม่ก็เป็นอาชญากร หรือมีพฤติกรรมที่เกี่ยวกับอาชญากรรม นักอาชญวิทยาเชื่อว่าการสักของมนุษย์แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่แท้จริงของผู้ นั้น ซึ่งถูกซ่อนลึกลงในจิตใจของบุคคลให้ปรากฏอย่างชัดเจนในรูปแบบของรอยสักที่แสดงออก

อีกทั้งนักมนุษยวิทยาเชื่อว่าการสักที่ได้แพร่หลายไปทั่วโลกนั้น เริ่มต้นจากหมู่เกาะต่าง ๆ ในประเทศนิวซีแลนด์เผยแพร่ผ่านเกาะทะเลใต้ ไปจนถึงพวกเอสกีโมที่อยู่ในดินแดนขั้วโลกใต้และทวีปแอฟริกา ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 การสักยิ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งทหารบกและทหารเรือ ได้เดินทางไปรบในดินแดนต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มทหารเรือ เมื่อเดินทางไปถึงท่าเรือแห่งใดก็มักจะสักจากสถานที่แห่งนั้น ทั้งนี้เพราะตามฐานทัพเรือทุกแห่งมีช่างสักอยู่ประจำเป็นจำนวนมาก รูปที่ทหารเรือนิยมสัก ได้แก่ รูปธง, โล่, เรือรบ, ปืนและสมอเรือ³

ภาพที่ 9 การสักของเหล่ากะลาสีเรือ

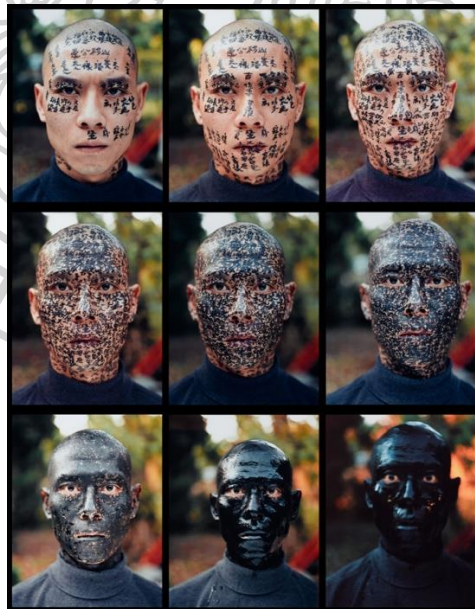
เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://thematter.co/life/Old-school-tattoo-sailor/35490>

³ เรื่องเดียวกัน.

อิทธิพลทางด้านรูปแบบและศิลปกรรม

1. Zhang Huan

เป็นศิลปินเชื้อสายชาวจีนในวัย 54 ปี มีชื่อเสียงโด่งดังในวงการศิลปะร่วมสมัยในระดับนานาชาติ เขาเป็นที่รู้จักในฐานะศิลปินที่ทำงานด้วยสื่อศิลปะการแสดง (Performance Art) ในช่วงที่เขาใช้ชีวิตพำนักอยู่ในนครนิวยอร์ก สาระและประเด็นในผลงานที่เขามักนำเสนอคือการอ้างอิงกับบริบททางสังคมแบบชาวจีนพลัดถิ่นแล้ว ที่ส่วนใหญ่ล้วนมีลักษณะของการท้าทายและผลักดันข้อจำกัดของร่างกายของเขาเองไปจนถึงขีดสุดในทิศทางเดียวกับที่เราเห็นในผลงานหลายช่วงของเขา ทำให้ผลงานของเขาถูกพูดถึงมากในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าได้นำเอาลักษณะเด่นที่ปรากฏในผลงานชุดนี้ ซึ่งศิลปินใช้ถ้อยคำ หรือประโยคภาษาจีนได้ต่างถูกทยอยเขียนลงบนใบหน้าแล้วคำเล่า ประโยคแล้วประโยคเล่า จนสุดท้ายใบหน้าได้เต็มไปด้วยหมึกสีดำจนไม่สามารถอ่านความหมายของรูปประโยคเหล่านั้นได้ จนทำให้เกิดความรู้สึกถึงความทุกข์ ความอึดอัดของชีวิตที่ไม่สามารถแก้ไขหรือปกป้องอะไรได้ รอเพียงให้ความทุกข์เหล่านั้นค่อย ๆ ทั่บถม กัดกินและกลืนกินความเป็นตนเองในที่สุด

ภาพที่ 10 Huan Zhang, Family Tree, (2000), 396 x 318 cm

เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <https://artblart.com/2016/09/02/exhibition-a-history-contemporary-art-from-the-centre-pompidou-at-the-haus-der-kunst-munich/>

2. **แร็มบรันต์ ฮาร์เมนส์โซน ฟัน ไรน์** (Rembrandt Harmenszoon Van Rijn) 15 กรกฎาคม 2149 ถึง 4 ตุลาคม 2212 จิตรกรและช่างพิมพ์ ในประวัติศาสตร์ศิลปะยุโรป เป็นศิลปินคนสำคัญแห่งยุคบาโรกในช่วงศตวรรษที่ 17 และเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากที่สุดรายหนึ่งของโลก ศิลปินชาวดัตช์ผู้นี้ได้ถูกยกย่องว่ามีผลงานชิ้นเยี่ยมที่มีชื่อเสียงก้องโลกมากมายรวมทั้งภาพเหมือนตัวเอง (Self-Portraits) ที่สร้างสรรค์ได้อย่างงดงามเป็นเอกลักษณ์พิเศษ งานของเขาโดดเด่นด้วยการใช้แสงและเงาอันเป็นเทคนิคเฉพาะตัวที่ยอดเยี่ยม ภาพเขียนของแร็มบรันต์ไม่เพียงแต่ถ่ายทอดรายละเอียดของเรื่องราว รวมทั้งรูปร่างหน้าตาผิวพรรณและบุคลิกการแสดงออกของบุคคลในภาพได้อย่างสมจริง สิ่งที่โดดเด่นเป็นพิเศษคือเทคนิคการให้แสงและเงาที่จับแน่นจุดเด่นของภาพ และทำให้ภาพมีมิติมีความลึกเหมือนจริง การให้แสงและเงาของแร็มบรันต์มีทั้งแบบที่มีแสงสาดเข้ามาด้านใดด้านหนึ่ง และแบบที่มีแสงสว่างส่องเฉพาะจุดตัดกับความมืดเหมือนไฟสปอตไลท์ที่ใช้กับละครเวทีจุดเด่นในการให้แสงและเงาของแร็มบรันต์นั่นเองที่ส่งผลต่อความงดงามของภาพนักศิลปศาสตร์จึงได้ยอมรับและได้นำชื่อของเขามาเป็นชื่อของการจัดแสงเพื่อถ่ายภาพจนเป็นที่มาของการจัดแสงแบบแร็มบรันต์ หรือ Rembrandt Lighting ข้าพเจ้าจึงนำกลวิธีการจัดแสงหรือกำหนดให้แสงตกกระทบบริเวณใบหน้าซึ่งเป็นอิทธิพลจากศิลปิน ในการเน้นให้รูปทรงหลักของภาพแสดงตัวตนและเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 11 Rembrandt (Self-Portraits), Oil on canvas (1659)

เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้ https://en.wikipedia.org/wiki/Self-portraits_by_Rembrandt#Paintings

3. วรา ชัยนิตย์

ศิลปินภาพพิมพ์ร่วมสมัยของไทย เป็นอีกหนึ่งท่านที่ถ่ายทอดเรื่องราวปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมเมือง ประเด็นของเด็กในสังคมที่ต้องตกเป็นเหยื่อ ถูกลวงลະเมิตทางเพศและเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงของผู้ใหญ่ที่มีพฤติกรรมการผิดศีลธรรม ประเพณีและกฎหมาย สะท้อนเรื่องราวผ่านกระบวนการทำงานภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) เป็นภาพเด็กที่ถูกแสงจากเครื่องฉายภาพ ที่ปรากฏเป็นถ้อยคำ ทาบทับไปบนใบหน้าและเรือนร่าง ซึ่งเป็นปรากฏเป็นคำที่มีความหมาย หรือคำที่ใช้เขียนพาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ในยุคนั้น ถึงข่าวการลวงลະเมิตสิทธิที่เกิดขึ้นกับเด็กในสังคม เสมือนการเขียนข่าวที่เป็นการตอกย้ำบาดแผล โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กเหล่านั้นในภายภาคหน้า เสมือนเป็นการตีตรา ย้ำให้บาดแผลทางจิตใจนั้นรุนแรงมากกว่าเดิม อิทธิพลจากผลงานภาพพิมพ์โลหะของ วรา ชัยนิตย์ เป็นจุดเปลี่ยนให้ข้าพเจ้าได้กลับมาทบทวนถึงการพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์อีกครั้ง ที่ต้องอาศัยความเสมือนจริงของรูปแบบเป็นหลักสำคัญ แตกต่างกันแค่เพียงศิลปินได้ใช้ลักษณะของแสงฉายทาบทับ และผลงานของข้าพเจ้าใช้ลักษณะของตัวหนังสือที่เกิดขึ้นจากการสักรางทาบทับซ้อนกันไปมา เพื่อสร้างมิติและการตอกย้ำให้เห็นถึงความกดดันต่อคำกล่าวหาจากสังคมด้วยการใช้ตนเองเป็นสื่อหลักในการแสดงออกให้เห็นถึงประเด็นเหล่านั้น

ภาพที่ 12 A Portrait of a Child "Social Victim", Etching 100 X 80 cm (2541)

เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก

http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000003744

4. วสันต์ สิทธิเขตต์

วสันต์ สิทธิเขตต์ (เกิด 7 ตุลาคม พ.ศ. 2500) ศิลปินนักปรัชญาที่มีความสนใจในเรื่องโครงสร้างทางสังคมของมนุษย์ วสันต์มีอุดมการณ์ของการเป็นศิลปินต้นแบบในสมัยใหม่ พยายามตีแผ่เรื่องราวของสังคมไทยในยุคปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องอำนาจของผู้ที่มีอิทธิพลทางการเมือง ผ่านการเปรียบเทียบ เสียดสีและแฉกดัน โดยการใช้รูปทรงของตนเอง หรือรูปทรงของมนุษย์ใช้เป็นสัญลักษณ์ นำเสนอประเด็นสื่อสารด้วยคำวิจารณ์ผ่านผลงานจิตรกรรม, ประติมากรรม, ภาพพิมพ์, วาดเส้น, ศิลปะการจัดวาง, วิดีโอ, การแสดงสด, วรรณกรรมและดนตรี หลากหลายรูปแบบล้วนเป็นการทำงานเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อสถานการณ์และเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นอย่างตรงไปตรงไป การใช้รูปทรงของตนเองมาเป็นสิ่งหลักในการนำเสนอความคิดเหล่านี้มันจึงส่งอิทธิพลต่อข้าพเจ้า ในวิธีการที่หยิบยกประเด็นที่ตนเองสนใจผ่านการเล่าเรื่องที่ได้รับผลกระทบโดยตรงโดยใช้ตนเองเป็นสื่อแสดงออกซึ่งสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นได้อย่างจริงใจที่สุด

ภาพที่ 13 วสันต์ สิทธิเขตต์, Life is Fragile, 2015, 60 x 50 cm, Acrylic on canvas
เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก

<http://www.rama9art.org/artisan/2018/march/iamyou/index.htm>

บทที่ 3

กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์

ศิลปะเกิดจากแรงผลักดันภายในของศิลปินที่สะท้อนความคิด ความรู้สึก ร้อน เย็น ทุกข์ โศก ดีใจ เสียใจ เป็นการสื่อสารเพื่อสื่อความหมาย จากความรู้สึกภายในของศิลปินแต่ละคน อีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีความแตกต่างไปจากการใช้ภาษาพูดหรือเขียน ศิลปะไม่มีขีดจำกัดในการแสดงออก ด้วยรูปแบบวิธีการ เทคนิค เนื้อหา ศิลปินเป็นส่วนหนึ่งของสังคมย่อมสะท้อนความคิด ความรู้สึก ความเป็นไปในสังคมนั้น ๆ⁴ จากข้อความที่กล่าวมานี้ ซึ่งตรงกับทัศนคติของข้าพเจ้าในเรื่องการสะท้อนความคิดและความรู้สึก ผสมกับประสบการณ์ตรงในชีวิตของตนเอง จึงอยากถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านั้นผ่านผลงานศิลปะ โดยจำแนกเป็นกระบวนการค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลสู่วิธีการและเทคนิคในการสร้างสรรค์ได้ดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1. ข้อมูลเบื้องต้นจากการศึกษาเรื่องราวในสิ่งที่สนใจ และสิ่งเหล่านั้นได้ก่อให้เกิดอารมณ์ สะเทือนใจ จากสภาพแวดล้อมรอบกายซึ่งเป็นผลมาจากความผิดปกติของคนในสังคม ที่มักตัดสินผู้อื่นจากภายนอกด้วยถ้อยคำหรือคำพูดต่าง ๆ ในแง่ลบ
2. ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมทางสังคม การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับถ้อยคำหรือประโยคที่สร้างความรู้สึกสะเทือนใจ ก่อนนำมาใช้จัดวางหรือประทับลงบนร่างกายด้วยการเขียนลงบนใบหน้า ก่อให้เกิดแนวความคิดในการสร้างสรรค์ และทำการบันทึกภาพก่อนนำไปสู่การสร้างภาพร่างต้นแบบ
3. ค้นคว้าข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอข่าวหรือเรื่องราวของการกระทำผิดกฎหมายหรือกฎของสังคม เน้นเจาะจงเฉพาะบุคคลที่มีรอยสัก และการโดนใส่ร้ายจากผู้อื่นด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

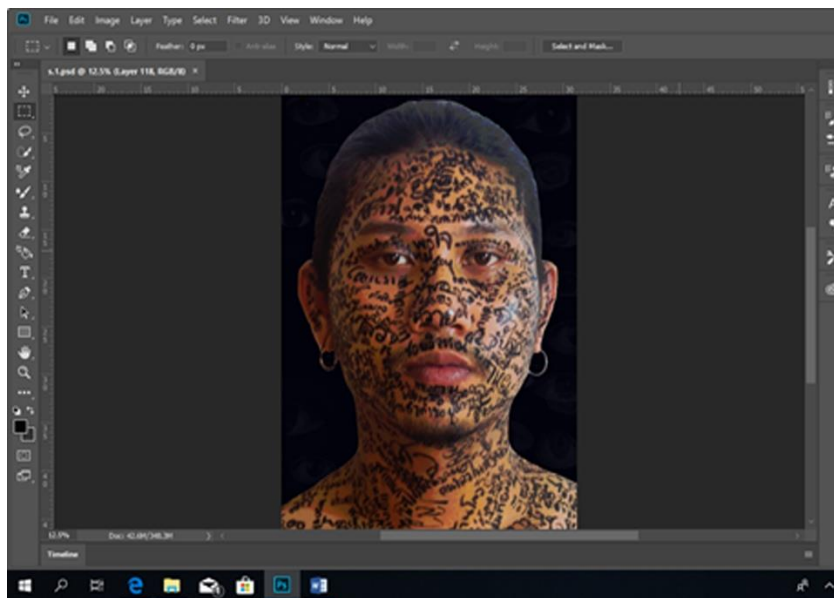
⁴ ศุภชัย สุภชีโชติ, "การสร้างสรรค์งานศิลปะในหลากหลายจินตนาการ และบูรณาการ กับคุณธรรม จริยธรรม," เข้าถึงเมื่อ 21 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.bpi.ac.th/subsite/ffa/bk/creation.html>.

การสร้างภาพร่างผลงาน (Sketch)

การสร้างภาพร่างต้นแบบผลงานนั้นคือการนำข้อมูลที่ผ่านการคัดกรองจากกระบวนการทางความคิดทั้งหมดมาสังเคราะห์สู่การคัดเลือกสื่อหรือรูปทรงเพื่อการแสดงออก ซึ่งภาพร่างนั้นจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริงเป็นลำดับต่อไป โดยเริ่มจากการนำถ้อยคำหรือประโยคต่าง ๆ ที่ได้บันทึกไว้เขียนลงไปบนร่างกายของข้าพเจ้าโดยตรง และการเขียนนั้นต้องอาศัยบุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องการจัดวางองค์ประกอบทางศิลปะ เช่นการเลือกขนาดของตัวอักษรที่แตกต่างกัน การเว้นระยะ หรือการวางทิศทางของตัวอักษร โดยสามารถคำนึงถึงการวางถ้อยคำหรือประโยคให้ดูเหมาะสมและไม่ดูรกรุงรังจนไม่สามารถสื่อความหมายของประโยคเหล่านั้นได้ การเขียนถ้อยคำหรือประโยคต่าง ๆ จะมีการเขียนวนซ้ำไปซ้ำมา และทับซ้อนกันให้เหลือพื้นที่ของผิวหนังน้อยที่สุด และต้องให้ความรู้สึกเหมือนการถูกสักลงไปบนร่างกายจริง ๆ ก่อนสู่ขั้นตอนการจัดมุมมอง กำหนดทิศทางของแสง - เงาก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนการบันทึกภาพถ่าย เมื่อได้ภาพถ่ายต้นแบบที่สมบูรณ์ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนที่ต้องอาศัยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ช่วยแก้ไขตกแต่งภาพ ซึ่งเน้นไปที่การปรับแต่ง แสง สี และน้ำหนักของภาพร่าง ก่อนจะนำไปขยายใหญ่ให้ตรงกับความต้องการมากที่สุด ส่วนขั้นตอนสุดท้ายจะเป็นในส่วนของการจัดการพื้นฉากหลังที่ปรากฏรูปทรงของดวงตาขนาดเล็กจำนวนมาก ที่แสดงความหมายแห่งการถูกจ้องมอง จับตามอง โดยได้กำหนดใช้กระบวนการของภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) ให้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความหมายเหล่านั้นเป็นลำดับสุดท้าย

ภาพที่ 14 การสร้างภาพร่าง (Sketch)

ภาพที่ 15 การใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ในการช่วยปรับแต่งแสงและสี

การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นการนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ที่มุ่งเน้น การให้ความหมายและการสื่อถึงความรู้สึกเป็นหลักสำคัญ ประกอบกับการตอบสนองความรู้สึกที่อยู่ ภายในเป็นส่วนตัว เจตนาที่มุ่งสร้างความเป็นไปได้ในการแสดงออกโดยเฉพาะการตีประเด็นทาง ความหมาย ความคิด ที่รวมอยู่ในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นการสร้างสัญลักษณ์ของผลงานและเป็น เอกภาพทางสุนทรียศาสตร์ โดยได้อาศัยกระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) เป็น เครื่องมือพื้นฐานในการสร้างสรรค์ และสร้างมิติทางกายภาพจากรูปแบบของตัวอักษรที่ทับถมลงไป บนร่างกายของข้าพเจ้า จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดสภาวะความรู้สึกภายในดังกล่าว ความหมาย และความสำคัญในบริบทเหล่านี้ที่ผนวกกับการสร้างแม่พิมพ์ด้วยการแกะ จุด ถาก ด้วยสิ่วและ เครื่องมือแกะไม้ และเน้นถึงผลสัมฤทธิ์ของการพิมพ์ทับซ้อนสี ในแต่ละชั้นแต่ละแม่พิมพ์

วิธีการและเทคนิคในการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะของข้าพเจ้ามุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางวิธีการและกระบวนการทางเทคนิคเป็นสำคัญ เพื่อการสื่อความหมาย โดยอาศัยวิธีการจัดการรูปแบบลักษณะทางกายภาพของผลงานที่แสดงออกถึง อารมณ์ความรู้สึก เพื่อสร้างนัยยะแห่งความอึดอัดใจที่เป็นผลจากการถูกกระทำ โดยการสร้างแม่พิมพ์ ผิวนูนด้วยการแกะ ขูด จุด ที่เกิดจากกระบวนการทางภาพพิมพ์ จึงนับเป็นวิธีการทางเทคนิคที่สำคัญ

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานนั้นต้องเริ่มต้นจากการนำภาพร่าง (Sketch) ที่ผ่านการปรับแต่งจนเกิดความสมบูรณ์ นำไปขยายใหญ่เพื่อให้ได้ขนาดเท่าผลงานจริงซึ่งจะใช้ถ่ายทอดลงบนแผ่นแม่พิมพ์ แล้วจึงเริ่มสร้างผลงานตามลักษณะกระบวนการทางด้านเทคนิคโดยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมแม่พิมพ์

เริ่มต้นจากการเตรียมแผ่นแม่พิมพ์ซึ่งจะใช้แม่พิมพ์แผ่นไม้อัด (MDF) ตามขนาดและความหนาที่ต้องการ สู้ขั้นตอนการนำกระดาษสำหรับคัดลอกผลงาน (Copy Paper) และภาพร่างที่ผ่านการขยายขนาด ผูกยึดติดกับแผ่นแม่พิมพ์ไม้ที่เตรียมไว้แล้ว จากนั้นจึงใช้ปากกาถูกลิ้นคัดลอกภาพโครงสร้างเหล่านั้นด้วยความละเอียด เมื่อเสร็จขั้นตอนนี้แล้วภาพลายเส้นทั้งหมดจะปรากฏบนผิวของแผ่นไม้อัดตามต้นแบบที่ต้องการ

2. การเตรียมกระดาษ

เนื่องจากผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์นั้นมีขนาดใหญ่กว่าขนาดของกระดาษทั่วไป จึงเลือกใช้กระดาษภาพพิมพ์ที่มีลักษณะเป็นม้วนใหญ่ ซึ่งมีคุณสมบัติดูดซับหมึกพิมพ์ได้เป็นอย่างดี จากนั้นตัดกระดาษให้มีขนาดใหญ่กว่าแผ่นแม่พิมพ์ด้านละ 10 เซนติเมตร เพื่อกำหนดให้เป็นขอบเขตของผลงาน (Margin) ด้านละเท่า ๆ กัน โดยกำหนดจุดวางตำแหน่งกระดาษไว้ที่ด้านหลังของแผ่นกระดาษ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการพิมพ์ทับซ้อนลงบนตำแหน่งเดิม อีกทั้งเตรียมแผ่นรองแม่พิมพ์ที่มีลักษณะใหญ่กว่าแผ่นแม่พิมพ์ เพื่อกำหนดจุดวางแผ่นแม่พิมพ์ให้ตรงพื้นที่เดิมทุกครั้ง เพื่อป้องกันการความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่ผลงานมีความละเอียดและซับซ้อนจากการพิมพ์หลากหลายชั้นสีและหลากหลายแม่พิมพ์

3. การสร้างรูปร่าง ลักษณะผิว ร่องรอย ด้วยการแกะ ขูด เจาะบนผิวแผ่นไม้อัด

ในขั้นตอนการสร้างรูปทรง ร่องรอยบนแผ่นแม่พิมพ์ ข้าพเจ้าใช้เครื่องมือแกะไม้ (Woodcut Knife) รูปแบบต่าง ๆ เช่น ลักษณะตัววี ตัวยู ตัวแบน ตัวแหลม ขูดเซาะแผ่นไม้ตามน้ำหนักที่ต้องการ โดยเริ่มจากตำแหน่งที่มีน้ำหนักอ่อนที่สุดเป็นลำดับแรก โดยการสร้างร่องรอยบนแผ่นไม้อย่างมีสมาธิจดจ่อ เพราะรูปแบบและลักษณะของการแกะไม้ของข้าพเจ้าจะแสดงออกผ่านการขูด ด้วยวิธีการขูดด้วยเครื่องมือที่มีลักษณะคมเฉพาะลงบนผิวของแผ่นไม้ เพื่อให้ได้ลักษณะของพื้นผิวตามที่ต้องการ จากนั้นขัดทำความสะอาดผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้เรียบก่อนจะเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์

ภาพที่ 16 การยึดแผ่นกระดาษไว้กับแผ่นรองสำหรับวางแม่พิมพ์

ภาพที่ 17 การสร้างร่องรอยด้วยวิธีแกะไม้ให้มีลักษณะคล้ายกับการจุด

4. ขั้นตอนการผสมสี

หมึกพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์คือหมึกพิมพ์เชื่อน้ำมัน (Offset Ink) ซึ่งจะเริ่มต้นพิมพ์น้ำหนักของสีที่อ่อนสุดเป็นลำดับแรก ให้ผสมหมึกพิมพ์ในปริมาณตามจำนวนการพิมพ์ โดยใช้อัตราส่วนการผสม 1 ต่อ 3 ส่วน โดยใช้โทนสีอื่นเพียงแค่ 1 ส่วนและผสมสีขาว 3 ส่วน จากนั้นผสมให้เป็นเนื้อเดียวกัน โดยเกรียงผสมสีแล้วเทียบค่าน้ำหนักความอ่อน – แก่ ซึ่งลักษณะของสีในขั้นตอนนี้จะไม่มี ความแตกต่างไปจากน้ำหนักเดิมมากหากผ่านการพิมพ์ลงบนแผ่นกระดาษแล้ว และเมื่อต้องการเปลี่ยนสีใหม่สำหรับการพิมพ์ในขั้นต่อไป ก็เพียงแค่ผสมสีที่มีความเข้มจัดเพิ่มมากขึ้นเพิ่มเติมจากสีน้ำหนักเดิม โดยคงอัตราส่วนเดิมในการเจือจางความเข้มของสีแต่ต้องคำนึงถึงผลของการทับซ้อนเป็นสำคัญ

ภาพที่ 18 การใช้เกรียงผสมหมึกพิมพ์ให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน

5. ขั้นตอนการพิมพ์

นำกระดาษพิมพ์ที่เตรียมไว้วางลงบนตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้บนแผ่นรองแม่พิมพ์ จากนั้นจึงยึดแผ่นกระดาษด้วยคลิปหนีบเพื่อป้องกันกระดาษเคลื่อนที่ จากนั้นม้วนกระดาษแล้วเปิดออก นำแผ่นแม่พิมพ์ที่กลิ้งสีแล้ว วางให้ตรงกับตำแหน่งที่ได้กำหนดเอาไว้ จากนั้นจึงคลี่แผ่นกระดาษวาง ทาบลงบนแผ่นแม่พิมพ์โดยให้ผิวหน้าของแผ่นกระดาษแนบสนิทกับแผ่นแม่พิมพ์ แล้วจึงใช้บาเรง (Baren) ฝนถูบนด้านหลังกระดาษด้วยความสม่ำเสมอออกแรงกดเพียงเล็กน้อย เพื่อให้แผ่นกระดาษ ติดกับหมึกพิมพ์บนแผ่นแม่พิมพ์ แล้วจึงยกแม่พิมพ์ที่มีแผ่นกระดาษทาบที่บออยู่ไปวางบนแท่นพิมพ์ (Woodcut Press) แล้วจึงนำผ้าสักหลาด (Woolen Fabric) มาปิดทับอีกครั้ง ปรับตั้งค่าแรงกด (Pressure) ของแท่นพิมพ์ให้มีแรงกดที่สม่ำเสมอสมดุลงกัน แล้วจึงเริ่มการหมุนแท่นให้แผ่นรองแท่นพิมพ์เคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างราบรื่น สม่ำเสมอ และข้อสำคัญห้ามหยุดหมุนแท่นพิมพ์กลางคัน

จนกว่าจะสิ้นสุดแผ่นแม่พิมพ์ เนื่องจากการหยุดหมุนแท่นพิมพ์จะทำให้เกิดรอยหมึกพิมพ์จับติดบนแผ่นกระดาษไม่เท่ากัน ซึ่งเกิดจากรอยสัมผัสหน้าลูกกลิ้งเหล็กที่หยุดอยู่กับที่ขณะแม่พิมพ์เพียงเสี้ยววนาที่เมื่อผ่านขั้นตอนนี้แล้ว ให้เปิดและม้วนผ้าสักหลาดกลับยังที่เดิม แล้วจึงค่อยดึงถอนแผ่นกระดาษออกจากแผ่นแม่พิมพ์โดยใช้ความระมัดระวังอย่าให้กระดาษหักและสกปรกจากคราบสีและคราบสกปรกอื่น ๆ โดยกระบวนการพิมพ์ทั้งหมดนี้ จะพิมพ์จากน้ำหมึกที่อ่อนสุดไปจนถึงน้ำหมึกที่เข้มที่สุดทับซ้อนกัน โดยต้องทิ้งช่วงระยะเวลาให้หมึกพิมพ์แห้งสนิทดีแล้วก่อนจะพิมพ์ทับซ้อนในชั้นต่อไป

ภาพที่ 19 การใช้ลูกกลิ้งยางกลิ้งหมึกพิมพ์บนแท่นหินอ่อน

ภาพที่ 20 การใช้ลูกกลิ้งยาง กลิ้งหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์แผ่นไม้อัด

ภาพที่ 21 การนำแม่พิมพ์วางลงในตำแหน่งที่กำหนดไว้

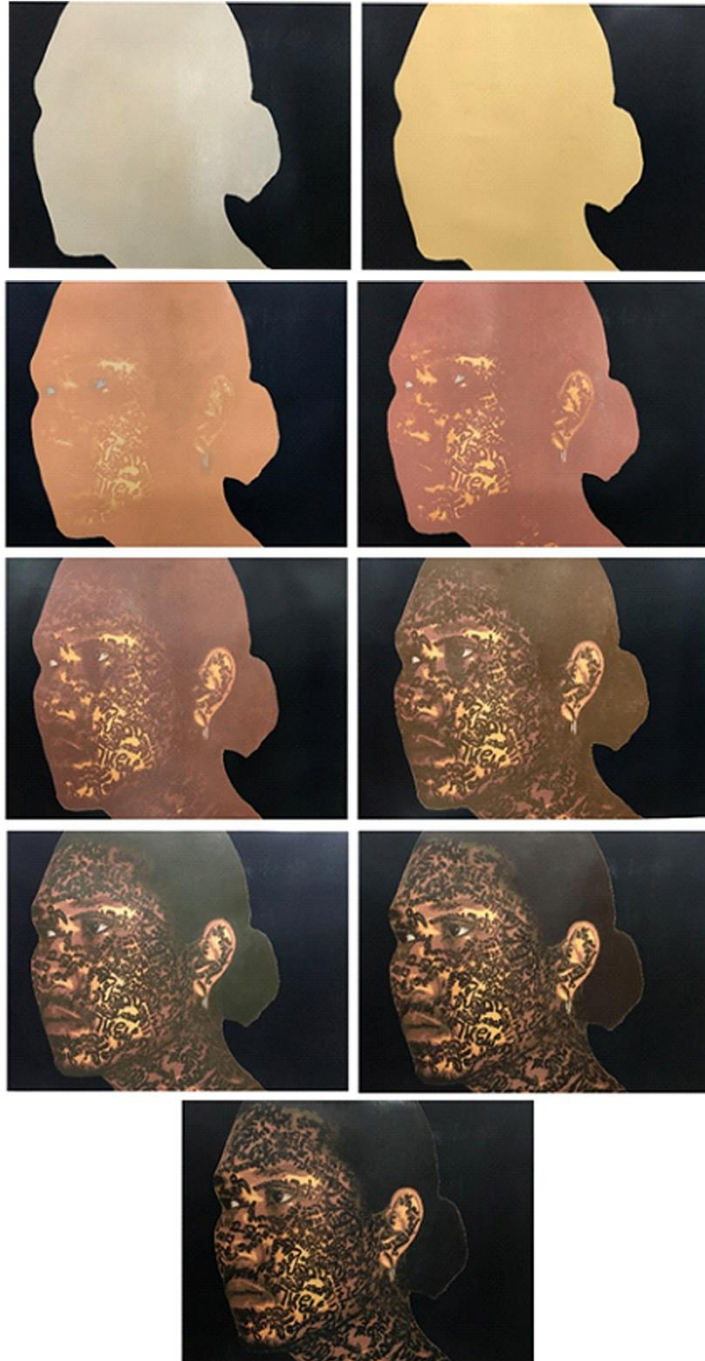

ภาพที่ 22 การใช้บาร่ง (Baren) ฝนกึ่งหลังแผ่นกระดาษเพื่อให้กระดาษติดกับหมึกพิมพ์

ภาพที่ 23 นำแผ่นแม่พิมพ์และกระดาษวางบนแท่นพิมพ์ (Woodcut Press)

เมื่อผ่านขั้นตอนการพิมพ์เสร็จแล้วให้นำผลงานไปตากผึ่งลมให้แห้งสนิท นำแผ่นแม่พิมพ์ไปทำความสะอาดด้วยการใช้น้ำมันสนเช็ดล้างหมึกเดิมที่ผ่านขั้นตอนการพิมพ์ เมื่อสะอาดดีแล้วให้นำแผ่นแม่พิมพ์นั้นมาสร้างรูปทรง พื้นผิว ร่องรอย ด้วยการขีด เจาะ เพื่อที่จะนำไปเป็นแม่พิมพ์ที่มีค่าน้ำหนักกลาง น้ำหนักเข้มจัด และดำเป็นลำดับสุดท้าย โดยได้แยกแม่พิมพ์จากสีพื้นฉากหลังซึ่งมีสีดำไว้ก่อนหน้าและผ่านขั้นตอนการพิมพ์ล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว เพื่อป้องกันคราบสกปรกจากหมึกพิมพ์สีอื่นไปจัดติดผิวกระดาษสีดำ ซึ่งพื้นที่ฉากหลังสีดำนั้นจะต้องเข้าสู่กระบวนการของภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพื่อสร้างรายละเอียดจากรูปทรงของดวงตา เป็นขั้นตอนสุดท้าย

ภาพที่ 24 ภาพแสดงขั้นตอนการพิมพ์ในแต่ละแม่พิมพ์และการพิมพ์แทรกสี

ขั้นตอนสุดท้ายคือขั้นตอนที่มีความสำคัญ ด้วยเทคนิคผสมโดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) ให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อสร้างลักษณะเด่นเฉพาะ ซึ่งกลุ่มของดวงตาขนาดเล็กจะถูกสกรีนให้ลงปรากฏบนพื้นฉากหลัง เพื่อร่วมสร้างความหมายใหม่ให้กับผลงาน ซึ่งดวงตาเหล่านี้เปรียบเสมือนกลุ่มคนในสังคมที่เฝ้าคอยจับตาดู จดจ้องมายังตัวของข้าพเจ้า โดยได้กำหนดให้เกิดเป็นน้ำหนักของแสงแบบกลับค่าไปจากความเป็นจริง (Negative) ซึ่งได้สะท้อนนัยยะความหมายที่ย้อนแย้งซึ่งกันและกัน อีกทั้งดวงตาเหล่านั้นยังช่วยสร้างให้เกิดความหมายใหม่ มากกว่าเป็นเพียงแค่การแก้ปัญหาเรื่องพื้นที่ว่าง

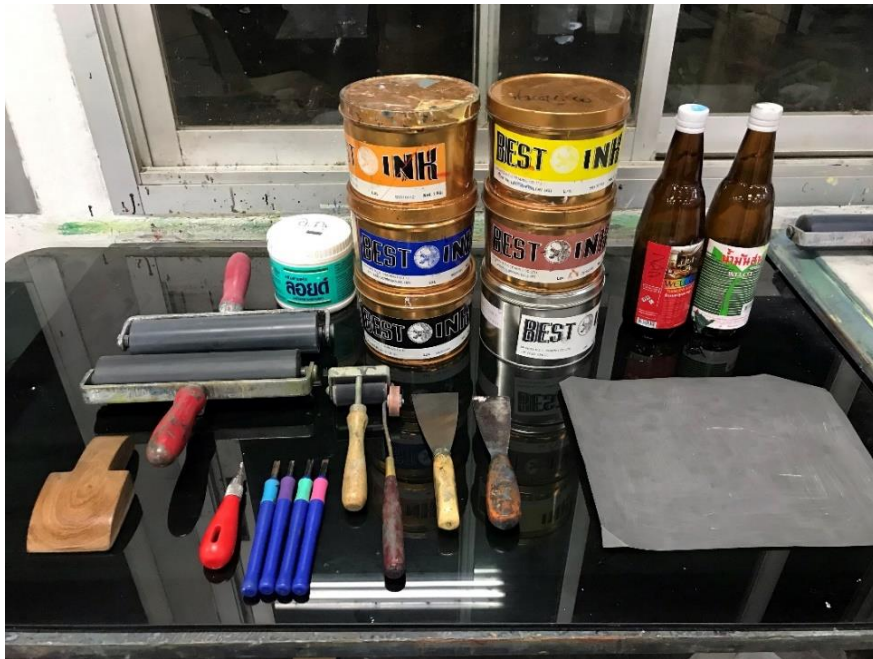
ภาพที่ 25 แม่พิมพ์สกรีนที่ปรากฏภาพดวงตาขนาดเล็ก

ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการปาดหมึกพิมพ์สกรีน

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

1. แม่พิมพ์แผ่นไม้อัด (MDF)
2. ตัวยึดจับแม่พิมพ์ ซีแคลมป์ (C Clamp)
3. บาเรจ (Baren)
4. กระดาษลอกลายคาร์บอน (Transfer Paper)
5. กระดาษสำหรับภาพพิมพ์ (Fabriano)
6. หมึกพิมพ์เชื่อน้ำมัน (Offset Ink)
7. เครื่องผสมหมึกพิมพ์ (Painters Spatula/Scraper)
8. ลูกกลิ้งยาง (Rubber Roller Printmaking)
9. แท่นพิมพ์แบบลูกกลิ้งหมุน (Cylinder Press) หรือแท่นพิมพ์แกะไม้ (Woodcut Press)
10. ผ้าสักหลาด (Woolen Fabric)
11. น้ำมันสน (Turpentine)
12. เครื่องมือแกะไม้ (Woodcut Tools)
13. กระดาษทราย (Sand Paper)
14. เศษผ้าเช็ดน้ำมัน
15. แม่พิมพ์บล็อคอครีน (Silkscreen Frame)
16. สีอครีนเชื่อน้ำ (Water Base)
17. ยางปาด (Squeegee for Silkscreen)

ภาพที่ 27 ภาพวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 28 ภาพแท่นพิมพ์สำหรับกระบวนการภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut Press)

องค์ประกอบของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีองค์ประกอบที่สามารถรับรู้ได้ด้วยการมองเห็นเป็นหลัก ซึ่งรวมประกอบไปด้วยทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ก่อให้เกิดความงามที่เป็นสุนทรียะเพื่อสะท้อนเรื่องราวและองค์ประกอบที่จะชักจูงเราไปสู่การรับรู้ทางทัศนศิลป์ ซึ่งอยู่ภายใต้การสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ผิววน (Relief Printing Process) เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ (Woodcut) และกระบวนการภาพพิมพ์ลายฉลุ (Stencil Printing Process) เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

รูปทรง (Form)

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าใช้รูปทรงสัญลักษณ์ที่สะท้อนความคิด และแสดงความหมายทางอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว ผ่านใบหน้าและร่างกายของตนเอง เพื่อนำเสนอความรู้สึกที่อัดอั้นจากภายในจิตใจ ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ยึดเยียด กล่าวหา และตัดสินคนเพียงแค่อุปนิสัยภายนอก สู่การประณาม พุดจาส่อเสียด คำทอมาয়งข้าพเจ้า จึงได้นำเอาข้อความเหล่านั้นมาขีดเขียนไว้เต็มร่างกายเหมือนการสักหรือการโดนประทับ

เส้น (Line)

เป็นหนึ่งในทัศนธาตุที่มีความสำคัญที่สุดในผลงานของข้าพเจ้า ผ่านการใช้เครื่องมือแกะไม้ที่แหลมคมขูดขีด เจาะ เซาะเอาเนื้อไม้ให้หลุดออก และแสดงลักษณะผ่านจังหวะของเส้นที่เกิดเป็นร่องรอยลึกลงไป อีกทั้งลักษณะของการขูดผิวไม้ให้ลึกลับเป็นหลุม คล้ายกับลักษณะของจุดยังได้สร้างน้ำหนักที่มีลักษณะพิเศษซึ่งแตกต่างกับขั้นตอนแรก รวมไปถึงเส้นที่เกิดจากการใช้เครื่องมือแกะไม้สร้างให้เป็นรูปร่างของตัวอักษรที่ซ้อนทับกันและกระจายอยู่ทั่วบริเวณใบหน้าเพื่อสร้างมิติลวงตาบนพื้นระนาบ 2 มิติได้เป็นอย่างดี

น้ำหนัก (Tone)

การสร้างน้ำหนักอ่อน - แก่ ในผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะช่วยในเรื่องของการแสดงความรู้สึกแล้วยังสามารถที่จะช่วยให้เกิดมิติของภาพมีความสมจริง เกิดระยะใกล้ - ไกล การสร้างน้ำหนักอ่อน - แก่ ที่เกิดจากการพิมพ์ทับซ้อน การเลือกใช้สีหรือการสร้างพื้นผิวต่างก็มีส่วนสำคัญ น้ำหนักที่เกิดขึ้นจากแสงและเงา ยังสามารถช่วยสร้างบรรยากาศให้ผลงานนั้นแสดงอารมณ์ความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการแสดงออกได้

สี (Colour)

สีเป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก การเลือกใช้โทนของสีที่มีลักษณะพิเศษจะสามารถช่วยถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผลงานได้ดี ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญต่อการเลือกใช้โทนสีให้สอดคล้องกับเนื้อหา ผ่านการทับซ้อนของน้ำหนักในแต่ละขั้นตอนของการพิมพ์ เพื่อให้เกิดสีสันที่มีความหลากหลายผ่านการควบคุมให้เกิดความพอดี โดยที่ข้าพเจ้ามักจะเลือกใช้สีที่มีค่าสว่างสุดหรืออ่อนสุด เช่น การใช้หมึกพิมพ์สีขาวพิมพ์ลงกระดาษสีขาวเพื่อสร้างน้ำหนักของผิวมนุษย์เป็นอันดับแรกทุกครั้ง เพื่อกำหนดให้สีขาวจากแผ่นกระดาษเป็นจุดที่แสดงน้ำหนักที่สว่างที่สุดของภาพ หรือไฮไลท์ของแสง (Highlight) ซึ่งการใช้สีลำดับถัดไปจึงเริ่มผสมสีเหลืองกับสีแดงเข้าไปในสีขาวเพื่อให้ค่าน้ำหนักของสีเนื้อหรือสีครีมนอ่อนคล้ายกับลักษณะของผิวหนังมนุษย์ แล้วจึงค่อยเพิ่มปริมาณสีที่มีค่าเข้มจัดโดยผ่านการพิมพ์ไปที่ละขั้นตอน จนถึงน้ำหนักสุดท้ายด้วยวิธีการใช้สีที่เป็นคู่ตรงข้ามกัน เข้ามาผสมเพื่อทำให้เกิดเฉดสีใหม่ ๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

พื้นที่ว่าง (Space)

มีลักษณะเป็นพื้นที่ 2 มิติ ที่บ่งบอกถึงบรรยากาศภายในพื้นที่นั้น ๆ บทบาทและหน้าที่ของพื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้าซึ่งอาจจะกล่าวถึงพื้นฉากหลังสีดำ ซึ่งเป็นพื้นที่ว่างขนาดใหญ่โอบล้อมรูปทรงหลักและเป็นพื้นที่ว่างที่แสดงถึงสิ่งแวดล้อมที่ถูกกำหนดขึ้นจากการจินตนาการ และเป็นพื้นที่ว่างที่ไม่แสดงถึงเวลา สถานที่ใดที่หนึ่ง อีกทั้งในพื้นที่ว่างเหล่านั้นยังประกอบไปด้วยรูปทรงของดวงตาขนาดเล็กจำนวนมาก ที่ล่องลอยล้อมรายรอบร่างกายของข้าพเจ้า เปรียบเสมือนสภาวะความกดดันที่กำลังถูกจ้องมองของสังคม

พื้นผิว (Texture)

ในกระบวนการของภาพพิมพ์แกะไม้ ภายใต้เทคนิคและวิธีการถ่ายทอด มักจะมีลักษณะแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการแสดงออกรวมถึงประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในเทคนิคเหล่านั้นซึ่งศิลปินแต่ละคนมักจะมีวิธีการแสดงออกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น ลักษณะของการแกะแม่พิมพ์ที่ใช้กลวิธีของการแกะแบบขูดขีด จุด ถาก จะได้ผลลัพธ์ของการสร้างน้ำหนักอ่อน - แก่ และความแตกต่างของน้ำหนักเหล่านี้จะสามารถสื่อถึงอารมณ์ของพื้นผิวเหล่านั้นได้ ดังเช่นที่ปรากฏในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ซึ่งได้อาศัยหลักการการแกะแบบจุดเพื่อสร้างรายละเอียดให้แก่ผิวหนังของมนุษย์และร่องรอยของตัวอักษรให้มีความน่าสนใจ และเกิดเป็นมิติลวงตาบนพื้นระนาบ 2 มิติ

บทที่ 4

แนวทางการวิเคราะห์และพัฒนาผลงาน

การสร้างสรรคผลงานศิลปะตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2559 – 2562 ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้า ทดลอง วิเคราะห์และพัฒนาารูปแบบของผลงานมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องของรูปแบบการแสดงออก และ แนวความคิด ตลอดจนการปรับปรุงกระบวนการทางด้านเทคนิคเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์สอดคล้อง กับเนื้อหาที่ปรากฏในผลงาน จึงสามารถวิเคราะห์แนวทางของการพัฒนาได้เป็น 2 ระยะดังนี้ คือ

ผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

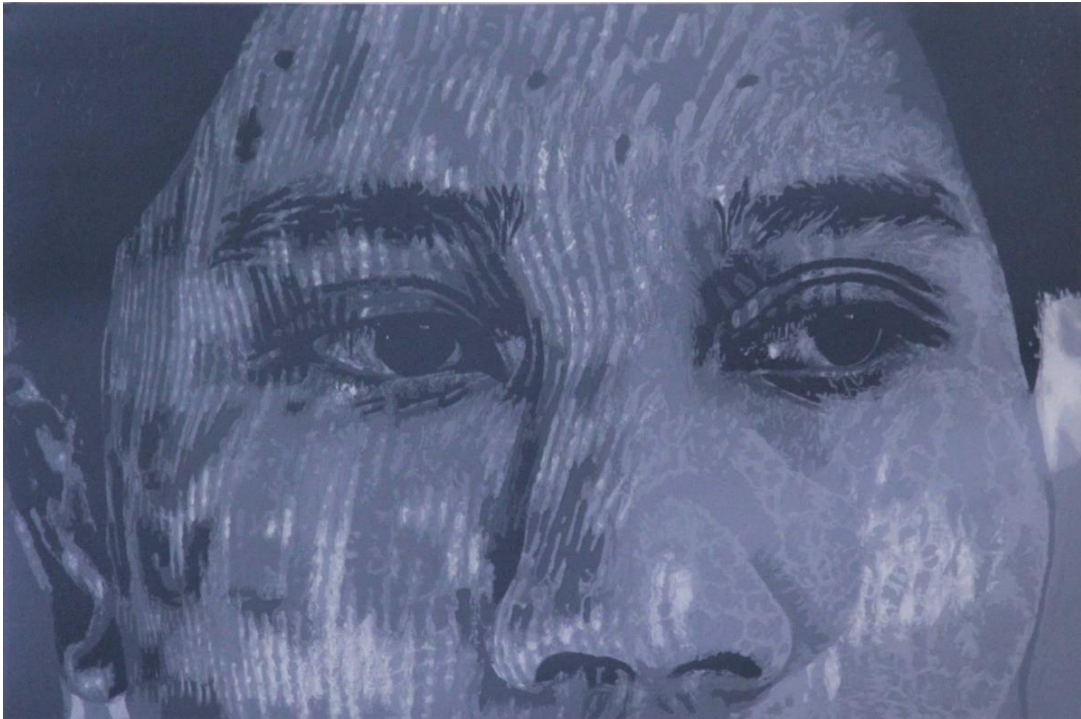
การสร้างสรรคผลงานในระยะนี้เริ่มต้นจากลักษณะของผลงานที่แสดงออกด้านเนื้อหาสาระ ซึ่งได้ตั้งเป็นประเด็นทางความคิด โดยกำหนดให้ลักษณะทางกายภาพของตัวข้าพเจ้าเป็นสื่อกลางในการแสดงออกถึงการเป็นผู้ถูกกระทำจากคำติฉินนินทาว่าร้าย ประณาม ก่นด่าคนที่มียศจากกลุ่มคนในสังคม เป็นการสานต่อแนวคิดที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงถึงประเด็นต่าง ๆ ผ่านรูปทรงในผลงาน จุดมุ่งหมายของการแสดงออกผ่านภาพใบหน้าของตนเองเป็นหลักสำคัญนั้น เนื่องจากว่าเป็นการนำเสนอสถานะความอึดอัดของสภาพจิตใจของตนเอง ที่ต้องตกอยู่ท่ามกลางสภาพสังคมที่มักจะตัดสินหรือให้คุณค่าความเป็นคนดี เพียงแค่รูปลักษณ์ภายนอกซึ่งจะต้องไม่ผิดแผกแตกต่างไปจากขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ตนคุ้นเคย หากใครมีบุคลิกที่แตกต่างไปจากพวกของตน บุคคลเหล่านั้นย่อมตกเป็นคนไม่ดีที่มักคอยสร้างปัญหา หรือก่ออาชญากรรม ทำให้เกิดเป็นคำถามในจิตใจมาตลอดว่าเพียงแค่ตัวเรามีรอยสักปรากฏอยู่เต็มร่างกายแค่นี้เองหรือ จึงทำให้เราต้องตกเป็นจำเลยของสังคม

จากความเป็นมาของปัญหาที่ตนเองได้พยายามตั้งคำถามมาโดยตลอด ว่าค่านิยมของสังคมไทยยังมีรูปแบบที่ปิดกั้นอิสรภาพทางการแสดงออกผ่านบุคลิกภาพอย่างเป็นปัจเจกบุคคล ลักษณะของผลงานจึงนำเสนอประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้โดยตรงไปตรงมา ผ่านรูปแบบเหมือนจริง โดยการใช้อ้อยคำบางประโยคที่ตนได้รับรู้และเกิดความสะเทือนใจต่อทัศนคติของผู้ที่เป็นคนพูดอ้อยคำเหล่านี้ เช่นคำว่า “เหี้ย” ซึ่งอาจหมายถึงคำเรียกของสัตว์เลื้อยคลาน หรือการใช้ต่่าบุคคล ที่มีกิริยาการกระทำที่ส่อไปในทางลบ และคำพูดนี้ได้กลับกลายมาปรากฏบนใบหน้าของข้าพเจ้าเพื่อสื่อถึงสัญลักษณ์ทางความคิดอย่างตรงไปตรงมา

ทางด้านปัญหาในการแสดงออกของผลงานในระยะนี้ เกิดการตั้งข้อสังเกตไว้หลายประเด็นด้วยกัน อันดับแรกคือการใช้ภาพใบหน้าของตนเองมาเป็นรูปทรงหลักในการแสดงออกนั้น ยังขาดความสมบูรณ์และส่งผลกระทบต่อทางด้านเนื้อหา กล่าวคือลักษณะของภาพใบหน้าที่ไม่สามารถแสดงออกได้ถึงความเป็นคนที่มีรอยสักอยู่เต็มตัว ถ้อยคำที่เกิดจากการฉายแสงตัวอักษรลงไปบนใบหน้าทำให้ความหมายที่ต้องการสื่อสารมีความผิดเพี้ยน ไม่ตรงประเด็น และลักษณะของเส้นที่ยาวพาดขวางใบหน้าอย่างต่อเนื่อง และเส้นริ้ว ๆ ที่ปรากฏบนใบหน้ายังให้ความรู้สึกถึงการยืนอยู่ได้แผ่นตาข่ายบังแดด หรือสแลนกันแดด ที่ช่วยในการกรองแสงแดดให้เบาบางลง ซึ่งยังมีการหลงประเด็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากรอยสัก กับแสงจากเครื่องฉายที่ตกกระทบมายังใบหน้าต่างก็ให้ความรู้สึที่แตกต่างกัน ซึ่งจะต้องนำประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ไปแก้ไขและพัฒนาเป็นลำดับต่อไป

แต่อย่างไรก็ดีผลงานการแสดงออกได้ค้นพบรูปแบบเฉพาะบางอย่างใน เช่น เกิดพัฒนาการทางเทคนิควิธีการที่ปรากฏในผลงาน ซึ่งจะสังเกตได้จากผลงานที่ชื่อว่า “Text Life No.3” และ “Text Life No.4” ซึ่งเป็นผลงาน 2 ชิ้นสุดท้ายในชุดนี้ ได้ปรากฏความสมบูรณ์ทางด้านแนวความคิดและการแสดงออกได้ในระดับหนึ่ง สามารถสร้างมิติลวงตา เกิดระยะใกล้ - ไกล และถ่ายทอดสภาวะสิ่งแวดล้อมที่แสดงออกผ่านบรรยากาศของผลงานได้เป็นอย่างดี อีกทั้งการแสดงออกถึงสัจจะของวัตถุผ่านผิวหนังมนุษย์ เส้นผม และแววตาที่ดูมีชีวิต ซึ่งสอดแทรกผ่านน้ำหนักของแสงและเงาได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 29 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “Text Life No.1”

ขนาด 70 X 100 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2561

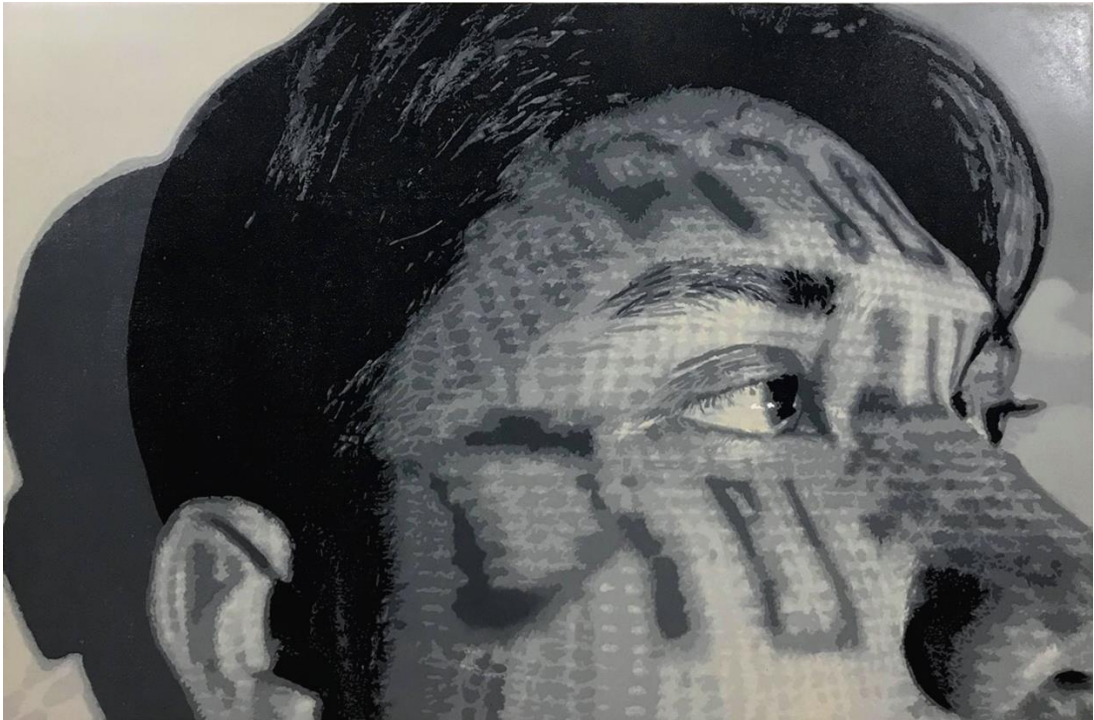
ภาพที่ 30 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “Text Life No.2”

ขนาด 70 X 100 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2561

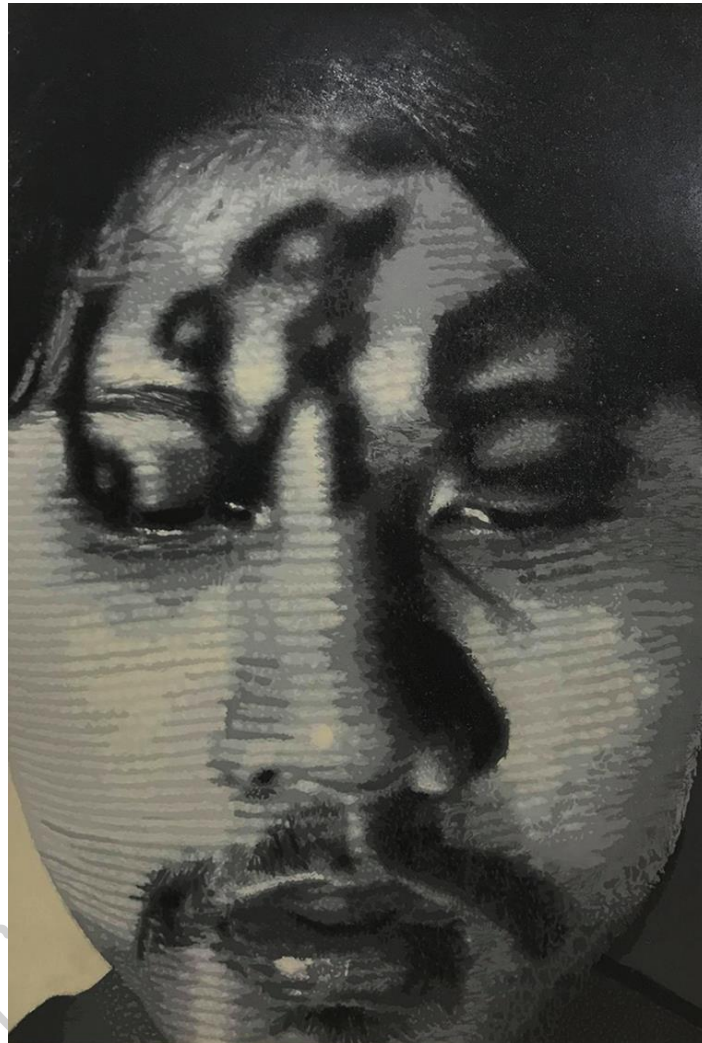
ภาพที่ 31 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “Text Life No.3”

ขนาด 80 X 120 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้

ปีที่สร้างสรรค์ 2561

ภาพที่ 32 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1

ชื่อผลงาน “Text Life No.4”

ขนาด 130 X 90 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้

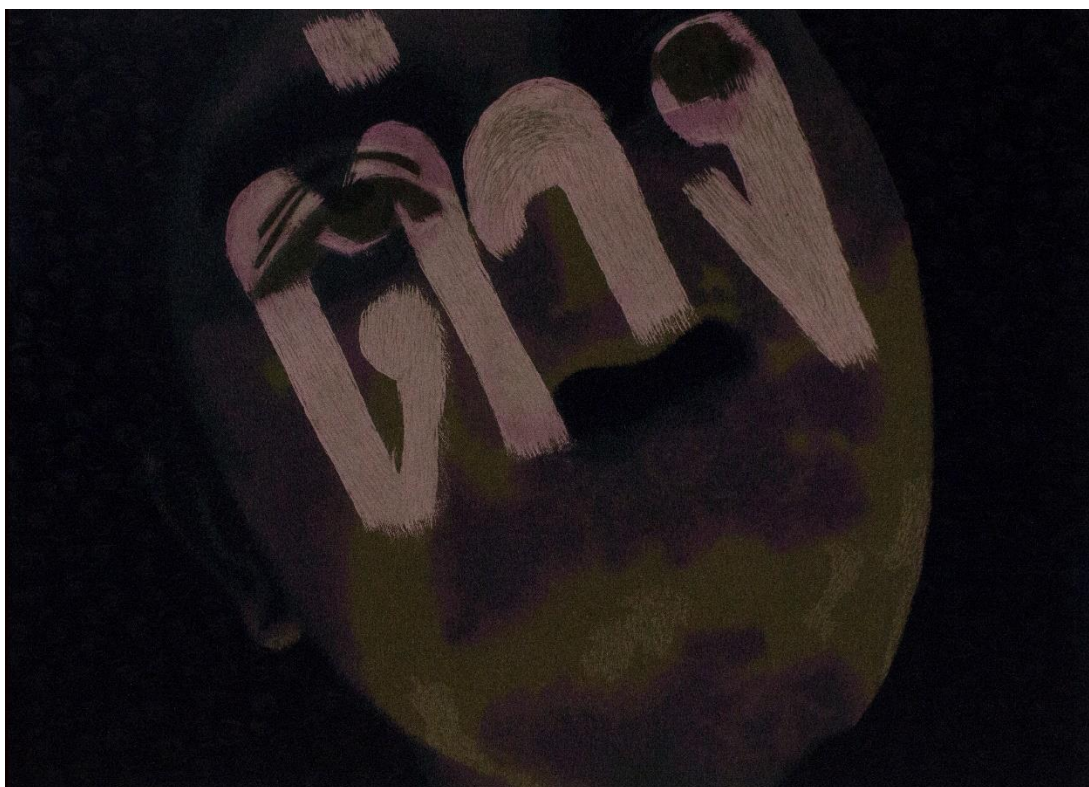
ปีที่สร้างสรรค์ 2561

ระยะที่ 2 ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ตีตรา” (Stamp) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ตรงตามเจตนาและแนวคิดของข้าพเจ้ามากที่สุด ผลงานชุดวิทยานิพนธ์จะแบ่งได้เป็น 2 ระยะ ซึ่งในระยะแรกทางด้านรูปแบบการแสดงผลออกยังคงไม่ลงตัวมากนัก เหตุเพราะเป็นการปรับแก้ไขและพัฒนาจากในชุดก่อนเกี่ยวกับลักษณะการใช้ถ้อยคำ ประโยคและคำพูดต่าง ๆ ที่ได้มีการเพิ่มขนาดให้มีความใหญ่และเพิ่มสีเส้นเข้าไปในตัวอักษร แต่ทางด้านเนื้อหาสาระกลับมีความกระชับชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากมีความเข้าใจในเรื่องของสภาพแวดล้อมบริบททางสังคมมากขึ้นกว่าเดิม และผลงานชุดวิทยานิพนธ์ในระยะสุดท้ายเป็นที่น่าพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งได้แสดงผลออกผ่านรูปแบบและแนวความคิดซึ่งได้ผ่านการปรับแก้ไขให้ตรงตามวัตถุประสงค์และความต้องการของจิตใจ

อาจกล่าวได้ว่าประเด็นทางสังคมที่ได้จากสภาพแวดล้อม นั้นมีเพิ่มมากขึ้นตามสื่อออนไลน์จึงทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย และเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเป็นเรื่องราวที่เป็นกระแสของสังคม ซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรอยสักจะถูกกล่าวหาทางด้านลบเป็นส่วนมาก แต่ก็ต้องทำความเข้าใจถึงเหตุและผลว่าทำไมถึงถูกตราหน้าหรือถูกกล่าวหาในเรื่องที่กระทำผิด และในความเป็นจริงแล้วสิ่งที่ข้าพเจ้าหรือมนุษย์ทุกคนบนโลกใบนี้ที่กระทำกันนั้น มักมีทั้งด้านดีและไม่ดีปะปนกันไปอยู่ที่มุมมองของแต่ละบุคคลว่าจะเลือกมองด้านไหนเป็นหลักสำคัญ รวมถึงกระบวนการทางเทคนิคที่มีความพิเศษผ่านการแสดงผลออกที่ปรากฏในผลงานแล้ว ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจเป็นที่สุด ถึงแม้ในช่วงเริ่มต้นอาจจะยังไม่เกิดความลงตัว แต่ได้ทำให้ข้าพเจ้าได้ค้นหาวิธีทางปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงานโดยเริ่มให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เหมือนจริง (Realistic) โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการแกะให้เป็นจุดเล็ก ๆ และเพิ่มขึ้นตอนของการพิมพ์ทับซ้อนของน้ำหมึก และพิถีพิถันกับการสร้างรายละเอียดของภาพให้มากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ผลงานสามารถสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งยังช่วยให้ผลงานศิลปะเหล่านี้ได้เป็นตัวตั้งคำถามให้กับคนในสังคมได้เข้าใจ

อีกทั้งการคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ปรากฏในผลงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องที่จะต้องมีความใส่ใจให้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะต้องการให้พื้นที่เหล่านั้นได้ร่วมสร้างความหมายผ่านสัญลักษณ์ของดวงตาขนาดเล็ก ซึ่งเดิมพื้นที่ว่างบริเวณพื้นฉากหลังเป็นเพียงแค่พื้นที่รองรับรูปทรงแต่เพียงอย่างเดียว และจากปัญหาทั้งหมดที่ผ่านมาทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในเรื่องของสภาพแวดล้อมบริบททางสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งได้แสดงผลออกถึงเรื่องราวที่ต้องการสื่อสาร ให้สอดคล้องกับวิธีการที่นำไปสู่การพัฒนาปรับปรุง เพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อชื่อ “ตีตรา” ที่แสดงผลออกทางด้านเนื้อหาและรูปแบบได้อย่างชัดเจน

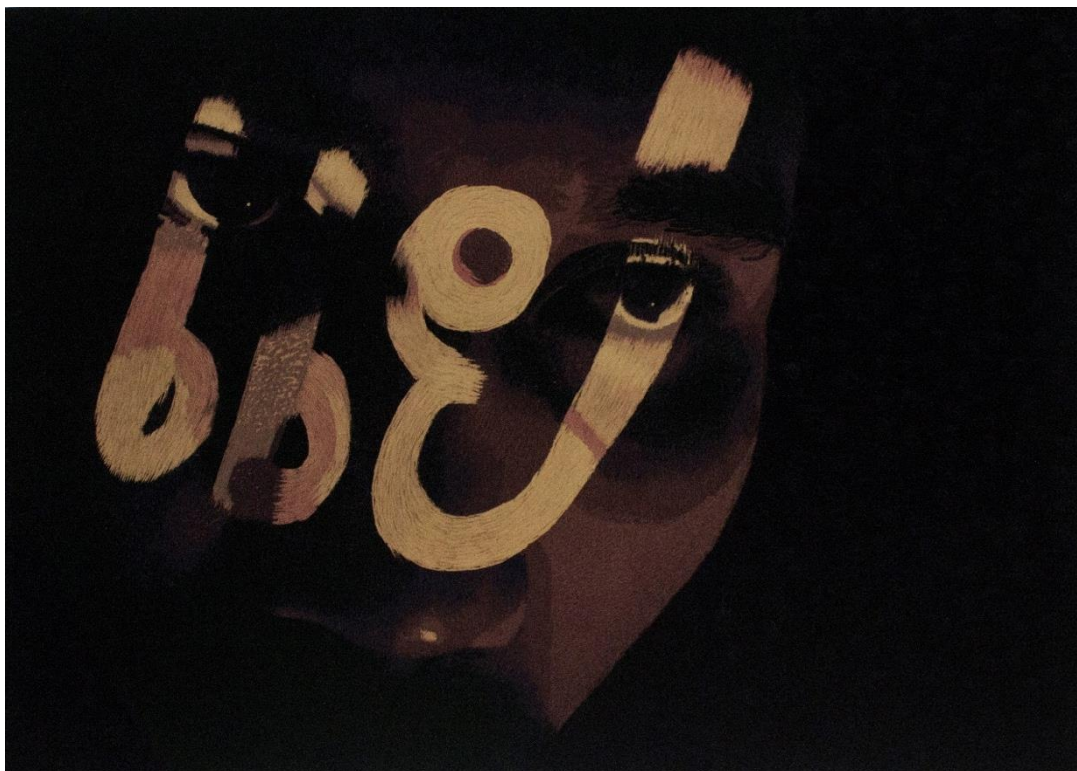
ภาพที่ 33 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “ตีตรา หมายเลข 1”

ขนาด 100 X 150 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้, ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ปีที่สร้างสรรค์ 2562

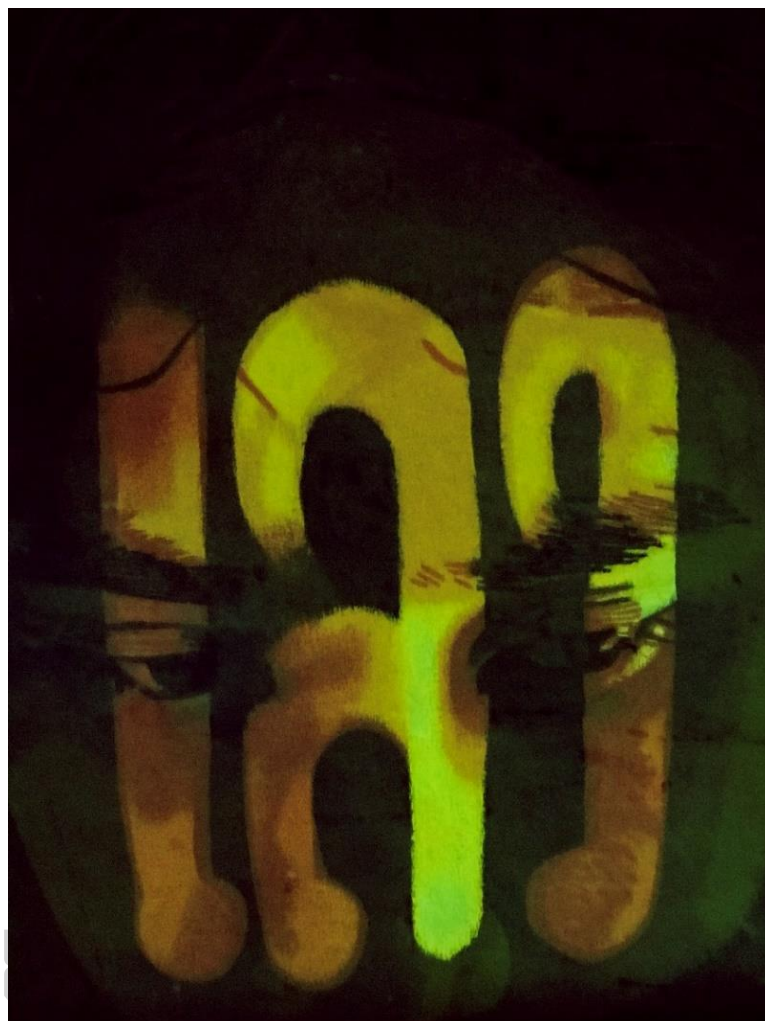
ภาพที่ 34 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “ต๊อจ หมายเลข 2”

ขนาด 100 X 150 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้, ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ปีที่สร้างสรรค์ 2562

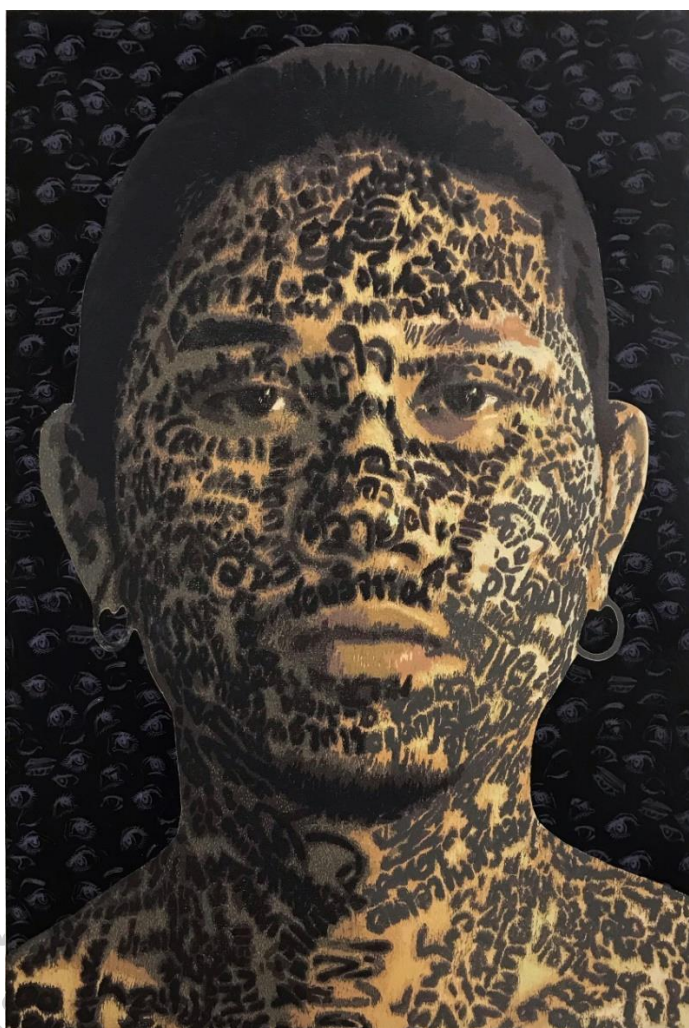
ภาพที่ 35 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ตีตรา หมายเลข 3”

ขนาด 120 X 80 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้, ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ปีที่สร้างสรรค์ 2562

ภาพที่ 36 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ตีตรา หมายเลข 4”

ขนาด 120 X 80 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้, ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ปีที่สร้างสรรค์ 2562

ภาพที่ 37 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “ตีตรา หมายเลข 5”

ขนาด 92 X 112 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้, ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ปีที่สร้างสรรค์ 2562

ภาพที่ 38 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ตีตรา หมายเลข 6”

ขนาด 100 X 150 เซนติเมตร

เทคนิค ภาพพิมพ์แกะไม้, ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ปีที่สร้างสรรค์ 2562

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ติตรา” ที่นับได้ว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการสร้างสรรค์ผลงานในระดับปริญญาโทมาบัดนี้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ที่ได้มีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ทางแนวความคิด รูปแบบเทคนิคและเนื้อหา เป็นการสร้างองค์ความรู้จากการศึกษาในสิ่งที่ตนเองรู้สึกและสนใจ จนสามารถนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้ โดยการสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องอาศัยที่มาของแนวความคิด ผ่านการนำเสนอประเด็นที่ต้องการสื่อสาร เกี่ยวกับการถูก “ติตรา” จากบุคคลในสังคมเกี่ยวกับการปรักปรำให้เป็นผู้ผิด เพียงเพราะการมองจากภายนอกเท่านั้น และมักเกิดขึ้นพร้อมกับคำพูดหรือถ้อยคำบางอย่างในความรู้สึกที่มักจะไม่ได้แสดงออกมาผ่านทางอากัปกิริยาหรือทางกายภาพโดยตรง แต่ข้าพเจ้ากลับรับรู้ได้ด้วยความรู้สึกได้เป็นอย่างดี และมักจะได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมมาโดยตลอด ด้วยเหตุเพียงเพราะว่าร่างกายที่เป็นตัวตนของข้าพเจ้านั้นได้ปรากฏ “รอยสัก” ตามเอกลักษณ์และความชอบส่วนตัว ข้าพเจ้าได้พยายามทำความเข้าใจถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น และมันศึกษาทำความเข้าใจกับเหตุการณ์เหล่านี้ที่มักถูกเชื่อมโยงไปเกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดที่ร่างกายมีรอยสักเช่นเดียวกัน ทำให้เกิดการตั้งประเด็นต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน ต่อการกระทำเรื่องที่ติกลับถูกจดจำน้อยกว่า ส่วนการกระทำเรื่องที่ไม่ดีนั้นมนุษย์มักจดจำได้ยาวนานกว่า และมักจะจดจำเรื่องที่สะเทือนใจได้มากกว่าความประทับใจ อีกทั้งด้วยความทันสมัยในโลกยุคดิจิทัล ทำให้การเข้าถึงข่าวและแหล่งข้อมูลในประเด็นเหล่านี้ได้กลายเป็นเรื่องง่ายดายมากในยุคนี้ ทำให้การกระทำผิดของบุคคลที่มีรอยสักได้ขยายเป็นวงกว้างและถูกพูดถึงในแง่ลบเป็นส่วนใหญ่ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วการตัดสินคนคนหนึ่งไม่สามารถตัดสินได้ด้วย การมองและตัดสินคนจากรูปลักษณ์ภายนอกเพียงอย่างเดียว

ประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นได้กลายเป็นที่มาของแรงบันดาลใจ ทำให้ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารให้บุคคลในสังคมได้รับรู้และเข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกของกลุ่มคน ที่ได้ถูกกล่าวหาหรือประณาม ต่ำทอ ดูถูก พุดจาเหินบแนม ส่อเสียดไปในทางที่ไม่ดี ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์แกะไม้ ซึ่งเทคนิคกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกถึงการติตรา การประทับ ซึ่งได้ปรากฏเป็นร่องรอยจากการตวัดเครื่องมือแกะไม้ ไปบนแผ่นไม้ และการจุดด้วยส้วแกะไม้ที่มีความแหลมคม และเมื่อผ่านแรงกดรีดของแท่นพิมพ์แล้วนั้น

จะปรากฏเป็นสันนูนเล็กน้อยขึ้นมา ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์สาระของการสร้างให้เกิดร่องรอยของความทุกข์อึดอัดใจ คงไม่ต่างอะไรกับคำประณามที่ฝังแน่นลึกภายในจิตใจ ผ่านแนวความคิดของการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นสามารถสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง และเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนผู้ซึ่งถูกกล่าวหา โดยได้พยายามถึงสื่อเรื่องราวที่กำลังสร้างความทุกข์ ความเสียใจทุกครั้งเมื่อได้ยินคำกล่าวหาและการโดนประทับ ตีตราจากความคิดของผู้อื่นนั้น เปรียบได้กับรอยสักที่มีหมึกฝังตัวลึกลงไปใต้ผิวหนังและไม่สามารถลบออกไปได้

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นเพียงการศึกษาค้นคว้าในระยะหนึ่งเท่านั้น และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้ายังคงต้องดำเนินต่อไปอย่างรู้เท่าทันสภาวะจิตใจของตนเอง เพื่อการศึกษาค้นคว้าพัฒนาให้เกิดความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามประสบการณ์แห่งการสร้างสรรค์ที่ได้เกิดขึ้นแล้วนั้นต่างก็ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจตนเอง เข้าใจบริบททางสังคมและชนบประเพณี วัฒนธรรมของสังคมได้ดียิ่งขึ้น และสามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ท่ามกลางข้อแม้และข้อห้ามที่สังคมเหล่านั้นได้กำหนดขึ้นมาเอง และถึงแม้รอยสักบนเรือนร่างของข้าพเจ้ามักจะนำพาให้ข้าพเจ้าพบเจอแต่อุปสรรคในชีวิต แต่นั่นคือสิ่งที่เป็ชีวิตและเป็นตัวตนของข้าพเจ้าอย่างแท้จริง แต่สิ่งเหล่านี้จะคงอยู่กับเราและจะไม่มีทางเดินแยกทางออกจากกันโดดเด็ดขาด

รายการอ้างอิง

ประเทิน มหาจันทร์. ศิลปะการสักกลาย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2549.

ประวัติความเป็นมาของการสักยันต์ ต้นกำเนิดและการเผยแพร่กระจายของการสักยันต์." เข้าถึงเมื่อ 23 มิถุนายน 2562,เข้าถึงได้จาก www.sakyant.net/history-sakyant.php.

ศุภชัย สุกชีโชติ."การสร้างสรรคงานศิลปะในหลากหลายจินตนาการ และบูรณาการ กับคุณธรรม จริยธรรม." เข้าถึงเมื่อ 21 มิถุนายน 2562,เข้าถึงได้จาก <http://www.bpi.ac.th/subsite/ffa/bk/creation.html>.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พรประสิทธิ์ ไชยเลิศ
วัน เดือน ปี เกิด	1 ธันวาคม 2535
สถานที่เกิด	ปทุมธานี
วุฒิการศึกษา	2559 ปริญญาศิลปกรรมบัณฑิต สาขาภาพพิมพ์ คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ที่อยู่ปัจจุบัน	270/211 ม.4 ต.ในคลองฯ อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ 10290
รางวัลที่ได้รับ	ประวัติผลงาน 2561 - “ Printable ” Print Exhibition 2018 at Krungthai Art Gallery - การแสดงนิทรรศการ “ Looking 7 ” ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร - “ IN 10 ” Master’s Degree Thesis Exhibition at Ratchadamnoen Contemporary Art Center - การแสดงนิทรรศการ “ Print Five ” ณ อาคารศูนย์ปฏิบัติการทัศนศิลป์สิรินธร คณะจิตรกรรม ปะติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ 2560 - การแสดงนิทรรศการ “ Print For You 4 ” ณ หอศิลป์บรมราชกุมารีมหาวิทยาลัยศิลปากร (สนามจันทร์) - การแสดงนิทรรศการ “ Looking 6 ” ณ หอศิลป์กรุงเทพฯ 2560 - การแสดงนิทรรศการ “ OUR KING HEART HOME ๘ สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์ ” ณ Bitec Bangna 2559 - ร่วมแสดงศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 11 - Longdo Art Thesis Exhibition at Wangna Art Gallery 2558 - การแสดงนิทรรศการ “ ลูกกลิ้ง ครั้งที่ 4 ” ณ หอศิลป์วังหน้า 2557 - นิทรรศการโครงการศิลปะบำบัด ณ โรงพยาบาลศิริราช - Looking 3D Art Exhibition at Hof Art Gallery